

Dunaföldvári part oldalak

Közeleti lap

XXI. évfolyam 12. szám

2018. december

Elkészült a Vajda Papír Kft. dunaföldvári papírgyára

Magyarország legnagyobb és legkorszerűbb papírgyára épült fel városunkban, összesen 15 milliárd forint értékben, 4.5 milliárdos állami támogatással a kormány nagyvállalati beruházási programja segítségével, 15 hónap alatt. A 26 ezer négyzetméteres gyártó egység nagyjából 100 munkahelyet teremt a településen és környékén. Egyelőre. Mert, hogy már tervezik a folytatást.

Az üzem ünnepélyes átadásán jelen volt Varga Mihály pénzügyminiszter, aki 2017-ben, már az alapkövetételére is városunkba látogatott. A városi televízió vele, valamint Vajda Attilával, a kft. ügyvezető igazgatójával és Horváth Zsolttal, Dunaföldvár polgármesterével beszélgetett. Elsőként Varga Mihályt kérdeztük.

» BAKSAY ERIKA

– Ön láthatóan figyelemmel kíséri a beruházás sorsát, hiszen már az alapkövetelnél is jelen volt. Hogyan értékeli az elkészült beruházást?

– Dicséretes gyorsasággal készült el a gyár, most kerülnek be a gépek, van olyan része, amely már működik és termel. A beruházásra büszke lehet Dunaföldvár és Magyarország.

– A kormány 2015-től támogatja a nagyvállalatok fejlesztését. Ha az európai uniós finanszírozás csökkenne vagy elapadna, vajon helyt állna-e a magyar gazdaság Európában?

– Mindenképpen előre kell látnunk egy olyan jövőre, amiben az uniós források vagy jóval kisebb mértékben kerülnek hozzánk, vagy nem lesznek. Egy gazdaság akkor teljesít jól, ha jelentős külső források nélkül is képes értéket előállítani, és képes ezeket elhelyezni a piacon. A magyar gazda-

ságnak is így kell működnie. Emellett nagyon bízom abban, hogy az uniós források maradnak, hiszen segítenek bennünket ezekben a fejlesztésekben. De, ha már nem lesz erre lehetőség, akkor a nagyvállalatoknak, a Magyarországon működő külföldi vállalatoknak is talpon kell maradniuk.

– Milyen alapon mérleget a kormány egy ehhez hasonló támogatás megítélésakor?

– Az állam abból tud gazdálkodni, azt a forrást használhatja, amit a köz a közös kiadásaira befizet, adók és járulékok formájában. Mérlegelni kell, hogy a különböző ágazatok fejlesztése között hogyan tud a leghatékonyabban gazdálkodni. Egyszerre kell biztosítani az ország védelmét, a közbiztonságot, az egészségügyi, oktatási rendszer működőképességét fenntartani és fejleszteni. Emellett kell egy olyan gazdasági rendszer, ipar, feldolgozó ipar, mezőgazdaság, amely, ha kizorul egyéb támogatásokból, akkor örömmel veszi, hogy az állam támogatásával valamilyen fejlesztést tud megvalósítani. Ez komoly mérlegelés a kormány szempontjából, és akkor még nem beszélünk adócsökkentésről, béremelésről, az adósságszint csökkenté-

séről. Ezek között egyensúlyt teremteni nem könnyű, de úgy gondolom, mi megtaláltuk a helyes arányokat, és az életminőség, az életszínvonal emelésével párhuzamosan a gazdaság egyensúlyban tud maradni, sőt növekedni és fejlődni is tudott.

– Vajon mikor ér el a béremelkedés egy olyan szintre, hogy megszűnjön az elvándorlás Magyarországról?

– Bízom abban, hogy egyre közelebb kerülhetünk ehhez. A 2016-ban megkötött 6 éves bért megállapodásoknak köszönhetően ez a káros folyamat megállt, fordulni látszik, egy éven belül 25 ezer külföldön munkát vállaló magyar tért vissza. Ahogy a bérek nőnek, ez a folyamat egyre inkább érvényesül majd. Ha valaki a tanulóéveit akarja külföldön tölteni, aztán hazatér, hogy itthon vállaljon munkát vagy alapítson vállalkozást, mert megéri Magyarországon lenni, akkor leszünk elégedettek.

– A most elkészült üzem Magyarországon a legkorszerűbb papírgyár. Sokféle jel utal arra, hogy Önöknek fontos az, hogy a legkorszerűbb, leginkább környezetbarát technológiával dolgozzanak.

– Így van – válaszolja Vajda Attila, a Vajda Papír Kft. ügyvezetője. A dunaföldvári gyárunk lényegében olyan, mint a 2013-ban átadott norvégiai üzemünk, ahol igen szigorú feltételeknek feleltünk meg. Ez a beruházás pontosan azt a célt szolgálja, amit Norvégiában elkezdtünk: hogy környezetudatosan, környezet hatékonyan működjünk, így éljük a mindennapjainkat. Norvégiába azért mentünk, mert Skandinávia kiemelkedő export területünk, csökkenteni akartuk a szállítási költségeket és a környezetterhelést.

A most elkészült dunaföldvári gyárunk is ezen elvek mentén készült. A technológiák, a termékeink nagyon modernnek, korszerűek és piac érzékenyek. Magyarországon különleges a támogatási rendszer, segít minket adminisztrációs és infrastrukturális szempontból, ami miatt például pont Dunaföldvár lett az a hely, ahová a gyárunkat építettük. Az itteni kedvező viszonyok arra ösztönöznék minket, hogy meg se álljunk. Lényegében már megterveztük a fejlesztés második ütemét, már csak az elbírálásra várunk. Ha ez pozitív lesz, akkor megkezdjük az elkészült gyár bővítését.

– Találtak megfelelő mennyiségű és minőségű munkaerőt?

– Nem jellemzőek itt a munkaerő-gondok. Motivált és megfelelő képzettségű munkaerőt találunk, és keresünk majd a második ütemre nagyjából ugyanennyit.

– Az építkezés ideje alatt megismerte városunkat?

– Sok időt töltöttem és töltök itt. Nagyon jól érzem magam Dunaföldváron, és köszönöm, hogy befogadtak. ▶

► – *Vajon ezzel a beruházással bekerültünk az országos, ne adj' isten nemzetközi gazdasági térképbe? – kérdeztük Horváth Zsoltot, Dunaföldvár polgármesterét.*

– Nagyon remélem, hogy így van. Nagy lépés ez a város életé-

ben. A rendszerváltás óta telepedett ide a Lukoil, a Cargill, a Pannonia Bio és most a Varga Papír Kft. A város jó gazdája ezeknek a lehetőségeinek, szívesen látjuk a nagyvállalkozói beruházókat, de a kicsiket is. Jó a közeg, jó az infrastruktúra, a

város rendelkezik munkavállalókkal. Talán éppen az a következő feladatunk, hogy a közeljövőben kellő mennyiségű, jól képzett szakmunkással lássuk el az ide települő vállalatokat. Ennek érdekében tárgyalásban vagyunk a szekszárdi szak-

képző centrummal, aminek szintén érdeke, hogy kövesse a piac igényeit. Befogadónak lenni azt is jelenti, hogy megteremtjük a szükséges szürkeállományt. Legyen munkahely, legyen képzett munkaerő, és Dunaföldvár életképes lesz. «

Üléstermi tudósítások

Dunaföldvár város képviselő-testülete november 20-án tartotta soros ülését, melynek napirendjén 18 nyilvános és 1 zárt ülésen tárgyalandó téma szerepelt.

» BAKSAY ERIKA

Az első napirendben a képviselők beszámolót fogadtak el a lejárt határidejű határozatok végrehajtásáról, majd a 2019-ben

született gyermekek támogatásáról döntöttek. Javaslatot fogadtak el az önkormányzat dolgozóinak 2018. évi év végi jutalmazásáról, majd ismét Pataki Dezsőt választották meg a Dunaföldvári Művelődési Központ és Könyvtár intézményvezetői posztjára. A testület egyúttal elfogadta az intézmény 2019. évi munkatervét és rendezvénytervét, majd létszámkeret bővítéséről döntött a Napsugár Idősek Otthonában. A testület elfogadta saját, 2019. évi munkatervét, ezután beszámolót fogadott el az Oktatási-,

Kulturális-, Egészségügyi-, Szociális-, Ifjúsági és Sport Bizottság átruházott hatáskörben hozott döntéseiről.

A képviselők döntése alapján Dunaföldvár városa természetbeni támogatást nyújt a Mária zárandokút fejlesztéséhez, illetve nem jelöli ki eladásra a Liszt Ferenc utca 12. szám alatti ingatlant. A testület nem hirdetett győztest és új pályázatot írt ki Dunaföldvár honlapjának fejlesztésével kapcsolatban, majd a bérleti díjkezelvényt nyújtó határozatát vizsgálta fölül.

A következőkben a testület 1.5 millió Ft támogatást nyújtott a Máltai Szeretetszolgálatnak a Templom utca 32. szám alatti épület kazáncseréjéhez, majd tájékoztatást hallgatott meg a jelzőrendszeres házi segítségnyújtás ügyében. Nem támogatta a Római Katolikus Egyház támogatási kérelmét az óramű felújításához, támogatta viszont az 1–3 éves korú gyermekek ingyenes influenza elleni védőoltását.

A zárt ülésen a képviselők nem támogatták egy magánszemély támogatási kérelmét. «

Közösen búcsúzott a Közgyűlés

» TÓTH RÓBERT SK.

Egy gyertya lángja szimbolizálta Pirgi József hiányát a Tolna Megyei Közgyűlés pénteki, soron kívüli ülésén. A testület a tanácskozást követően az elhunyt képviselő temetésén vett részt Tolnában. Mint ahogy a megyei önkormányzat korábbi közleményében is szerepelt: „egy jó embert veszítettünk el, aki a megye érdekét szolgálta mindvégig, amíg váratlanul és idejekorán eltávozott körünkől”.

Dr. Gábor Ferenc megyei főjegyző az ülésen közölte a jó hírt, mely szerint Dombóvár újabb nyertes TOP (Terület- és Településfejlesztési Operatív Program) projektet tudhat magáénak. A támogató döntésnek köszönhetően a város újabb 95 millió forinttal gyarapodott, s ezzel együtt több mint egy milliárd forintnyi TOP-os forrásból fejleszthet.

A TOP-hoz kapcsolódó Integrált Területi Program módosítását is jóváhagyták. Ennek köszönhetően több mint 531 millió

forintot csoportosíthatnak át bölcsődei férőhelyek bővítésére.

A Közgyűlés felhatalmazta Fehérvári Tamás elnököt, hogy együttműködési megállapodást kössön a Pécsi Tudományegyetem Kultúratudományi, Pedagógusképző és Vidékfejlesztési Karával, valamint Szekszárd Megyei Jogú Város Önkormányzatával a megyei önkormányzat nevében. A felek szakterületeiknek megfelelően hoznak létre kutatóközpontokat.

Zárt ülésen két TOP projektről is döntöttek. «

Felhívás

Civil szervezetek számára támogatás igénylésére

» HORVÁTH ZSOLT, POLGÁRMESTER

2019-ben önkormányzati költségvetési támogatásban csak azok a civil szervezetek részesülhetnek, melyek a Dunaföldvári Polgármesteri Hivatalban összeállított egységes pályázati adatlapon nyújtják be igényüket.

A pályázati adatlap a www.dunafoldvar.hu honlapról letölthető, vagy külön igénylés esetén nyomtatott formában a Dunaföldvári Polgármesteri Hivatalban (Lóki-Sánta Renáta ügyintéző, 1. sz. iroda) ingyenesen igényelhető.

További feltétel azok számára, akik a 2018. évben kaptak önkormányzati támogatást, hogy újabb igénylést akkor nyújthatnak be, ha a korábbi támogatás felhasználásáról legkésőbb 2018. december 31-ig részletesen (számla másolatokkal) elszámoltak a Duna-

földvári Polgármesteri Hivatal felé.

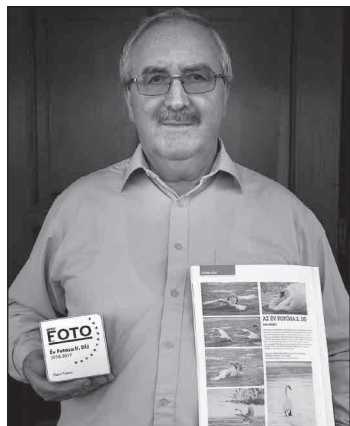
A civil szervezetek támogatására elkülönített költségvetési támogatás felosztásáról 2018. februárjában dönt a képviselő-testület Oktatási-, Kulturális, Egészségügyi-, Szociális-, Ifjúsági és Sport Bizottsága.

A pályázatok benyújtási határideje: 2019. január 31.

A pályázati adatlapot a benyújtási határidőn belül a Dunaföldvári Polgármesteri Hivatal (7020 Dunaföldvár, Kossuth L. u. 2.) 1. sz. irodájába, Lóki-Sánta Renáta ügyintézőnek kell benyújtani.

A pályázattal és a pályázati elszámolással kapcsolatban részletes tájékoztatást Lóki-Sánta Renáta ügyintéző nyújt a 0675/541–550/164. mellék telefonszámon, vagy e-mailen keresztül. (santarenata@dunafoldvar.hu) «

Az Év fotósa pályázat második helyezettjének titkai

A könyvespolcok telis-tele természeti és fotós szakkönyvekkel, az asztalon a most kapott díj és a Profi Fotó című magazin legutóbbi száma, amelyben az EISA Maestro azaz az Év Fotósa pályázat díjnyertes képei láthatók. Köztük a Dunaföldváron élő Fabó Ferencé, aki két hatyúról készült csodálatos fotósorozatával országos II. helyezést ért el.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Az EISA (Expert Imaging and Sound Association) 29 ország 55 elektronikai magazinjának különleges szövetsége, amely 1982-ben adta ki először díjait a legjobb fotó-, video-, audio és házimozzi eszközöknek. Néhány éve hirdették meg első alkalommal a nemzetközi fotópályázatot. Minden

ország első helyezettje vesz részt a világversenyen. Magyarországon Fabó Ferencet a láthatatlan madárfotósként emlegetett, s már világhírűvé vált Máté Bence előzte meg az itthoni versenyen.

Fabó Ferenc, aki a Mezőföld Természetfotó Klub egyik alapító tagja, beavat a fotósorozat megszületésének titkaiba: – Ez év rendkívül hideg márciusában a Balaton menti jeges fák, bokrok érdekes formáit akartam fotózni, de végül a szántódi révnél kötötünk ki, ahol a befagyott tavon jó messzire be lehetett menni. A kompközlekedést biztosító feltört jeges vízben – a természetfotósok nagy öröme – rengeteg vízimadár gyűlt össze. Sokféle réce, s köztük hatyúk. Fehér hatyúk a fehér jég között – ahogy alattuk fel-feltűnt a víz kéksége – ez a látvány megragadott. S felfigyeltem arra, hogy egy idősebb és egy fiatalabb gúnár között nézeteltérés kezdődött. Ezeket a pillanatkat sikerült megörökítenem. A hatyúk viselkedéséről készült hét képből álló sorozatot küldtem a pályázatra.

Aztán mesél a képekről, arról, mi volt a fontos számára, miként válogatott a felvételek közül a kép minősége, a jelenet kompozí-

ciója alapján. Azokat emelte ki, amelyekről úgy gondolta, izgalmas, informatív. A leszálló hatyú szépségét, a jégen gyalogló madár keccses vagy dölyfös tartását, de a pillanat drámaiságát is viszszaadja.

Tudatosság és véletlenszerűség is van a fotózásban, gondolja a laikus. De Ferivel beszélgetve megérti az ember, hogy a természetfotósnak a fényképezésen kívül a természet világát is nagyon jól kell ismernie. Tudnia kell, hogy fog viselkedni az a madár, mert csak akkor képes rögzíteni az adott pillanatot – állítja. S jönnek a történetek azokról a rendkívüli élményekről, amelyeket a természetben tapasztalt meg. Felidézi például annak a rókának az arcát, amelyik egy parlagi sassal elkezdve vívott játékos-komoly küzdelmet jó harminc percen át. Mindezt Feri mínusz 15–20 fokban egy barátja által fixen telepített lesből figyelte. Látni és fotózni! Megérte a fagyoskodást – mondja lelkesen. Nem véletlenül kerültek fotói a Nimród vadászújság címlapjára, a Magyar Vadászlap című szakfolyóiratba, vagy – tán amire még büszkébb – dr. Zoltán Attila Szarvasnyomon Magyarországon című nagyszabású és rendkívül szép kivitellű könyvébe.

S hogy jutott el idáig? Négy évtizede foglalkozik fotózással. Az édesapja vadászújságjában látott természetfotók keltették fel a figyelmét, aztán folyamatosan tanult. A földvári gimnázium és a katonaság után amatőrként kezdte, a dunaujvárosi Rosti Pál Fotóklubban a technikai és esztétikai alapokat sajátította el, majd később fényképész szakmunkás lett. 25 évig vezetője volt a Mezőföld Természetfotó Klubnak, amelynek programjai, előadásai szakmai és esztétikai képzést is jelentettek a tagoknak. 1992-től a dunaujvárosi kórház fotószaként dolgozott. Tizenhét éven át munkaidőben tudományos fényképezést végzett, azaz – ahogy fogalmaz – a mennyországtól a poklig, azaz a műtöktől a bonctermig megörökített mindent, amit

a szakemberek tudományos szempontból fontosnak tartottak.

A technika változása és más okok miatt aztán pályamódosítással – bár maradt az egészségügyben – jelenleg műszerész szak-képzettségét használva dolgozik, s a fotózás maradt élmény- és örömszerző tevékenység. A természetben kint lenni akár fotósként, akár vadászként vagy horgászként nagy élmény – állítja. Mert maga a természet – csoda.

Arról is faggatom, vajon a mai technikai feltételekkel elsősorban a gép minőségétől függ-e a kép milyensége vagy valami mástól.

A mai fényképezőgépek technikai tudása fantasztikus – kezdi. De a kép értéke – véleménye szerint – elsősorban attól függ, milyen esztétikai értéket közvetít. Szereti a rendet. A képein is. Felfogása szerint fontos, hogy a fotón is képi rend legyen. Ennek egyik szempontja az aranymetszés szabályainak figyelembe vétele.

Fabó Ferenc ritkán pályázik a képeivel. A 2000-es évek elején az Év természetfotósa országos pályázaton kategóriája első díját érte el. Most felesége, Ági ösztönzésére küldte be a hatyú-sorozatot, s mindketten nagyon örülnek az eredménynek. 2017. júniusában a keszthelyi Helikon Kastélymúzeum Vadászati Múzeumának kiállításán mutatkozott be fotóival, de a fotóklub keretében korábban is sokfelé eljutottak a képei – Dévanyától Győrig, Budapesttől Szigetvárig. Most feleségével közös kiállításukat tervezik, s remélik, hogy a díj után még nagyobb érdeklődéssel fogadják a látogatók. Az emberek ritkán vásárolnak fotót, mondja, de a Máltai Szeretetszolgálat dunaföldvári csoportjának felajánlott képei a jótékonsági bál licitálásán évek óta elég jelentős összegért kelnek el. Öröme ez is, állítja, mert adni jó. Sokat jelentenek számára a visszajelzések, de a maguk öröme járják társával a természetet. Reméli, hogy a nyugdíjba vonulás után még több időt tudnak fotózással tölteni, s szívesen megosztanák tapasztalatait másokkal is. «

(DH 2018.11.13.)

Felhívás

Civil szervezetek számára elszámolási kötelezettség teljesítéséről

» HORVÁTH ZSOLT, POLGÁRMESTER

Tájékoztatnom azon civil szervezetek vezetőit, akik 2018. évben önkormányzati támogatásban részesültek (ide értve a képviselői tiszteletdíjak felajánlását is), hogy 2019-ben önkormányzati költségvetési támogatásban csak azok szervezetek részesülhetnek, akik a támogatási összegekkel 2018. december 31. napjáig részletesen, számlamásolatokkal az erre szükséges formanyomtatványon elszámoltak. Azon szervezeteknek

is elszámolási kötelezettsége van a 2018. évi támogatási összegekkel, akik 2019. évben nem kívánnak pályázatot benyújtani.

Az elszámoláshoz szükséges formanyomtatvány letölthető a www.dunafoldvar.hu oldalon, illetve a santarenata@dunafoldvar.hu email címre írt levélben igényelhető, vagy személyesen kérhető a 7020 Dunaföldvár, Kossuth L. u. 2., 1. sz. irodában Lóki – Sánta Renátától.

Elszámolási kötelezettség teljesítésnek határideje: 2018.12.31.

„Szőlő mindenek felett”

2018-ban Lajkó Ferencet és családját jutalmazták a „Magyarország legszebb szőlőskertje” címmel

Budapesten ünnepélyes keretek között adták át a Vajdahunyad várban található Magyar Mezőgazdasági Múzeum és Könyvtár épületében a rangos elismerést. A díjátadónak keretet adó Magyarországi Újbor és Sajt Fesztivál 15. éve kerül megrendezésre, de a „legszebb szőlőskert” és a „legszebb szőlőlugas” kategóriák most debütáltak először. A versenyre fotókkal lehetett jelentkezni. A Lajkó család nem maga pályázott, hanem egy baráti ismerős készítette a fényképeket, és ő is küldte el a megmérettetésre. A díjat a családfő, Lajkó Ferenc és felesége vehette át 2018. november 24-én.

» V. LAJKÓ ANITA

Remélem, nem veszi illetlenségnek kedves olvasó, hogy ebben a hónapban olyan témáról (is) írok, amelyhez nagyon erős a személyes kötődésem. Hogy miért döntöttem e cikk megírása mellett? Azért, mert országosan egyedülálló, amit a csemege-szőlő-termesztés területén végez a Lajkó család. Azért, mert sokan kíváncsiak a gazdaságban folyó munkára, az elmúlt 20 évben véghezvitt fejlesztésekre, kutatásokra, kísérletezésekre. Azért, mert többször próbálták már édesapámat szóra bírni a témában – többnyire sikertelenül. Szerencsére ezen esetben kivételt tett. Az elnyert díj kapcsán fogadják a szőlőbirtokról készült írást, amelyben szerzőpárosom az öcsém, ifj. Lajkó Ferenc, interjúalanyom pedig öcsém mellett édesapám, Lajkó Ferenc volt. *(Felhasznált forrás: Tetszetős, zamatos csemege-szőlő terem az ország közepén. Dunaföldvár egyszerre őrzi hagyományait és követi a dél-olasz*

mintát. Kertészet című szakfolyóirat. Oldalszám: 102–103. Bálint Tóth János 2016.04.)

Földváron mélyen gyökerező múltja, hagyománya van a csemege-szőlő-termesztésnek. Kedvező klimatikus, domborzati és talajviszonyok teszik lehetővé a szőlő-termesztés sikerességét. Családunk két évtizede 15 hektáron termeszt piacra nagy bogyójú, zamatos asztali szőlőfajtákat. Különösen értékes adottság a Duna fagylehúzó hatása, amely a kora tavaszi időszakban mérsékli a fagyveszélyt. A mintegy 120 méter magasan fekvő ültetvényünk jó talajminőségű domboldalon fekszik. Az eredményesség alapja a csemege-szőlő-termesztés helyzetének pontos felismerése. Tapasztalataink szerint a piac kétféle csemeget fogad el: a tömegszőlőt (Chasselas, Othello, Pölöskei muskotály stb.), illetve a minőségit – import asztali minőséget –, (Itália, Viktória, Red Globe, Pannónia kincse, Árkádija, Guzal-kara, Moldova, Éva. stb). A termesztőnek el kell döntenie, hogy melyik utat választja. A döntés előtt körültekintő tanulmányt kell végezni, sok-sok, a termesztéssel kapcsolatos kérdést kell feltenni, s arra megtalálni a helyes választ. Ha a döntés megszületett: következhet a termesztés. Csemege-szőlő-termesztésben szakmai segítséget külső területekről (kutatói, kamarai, szakmai csoportok) nem vagy alig várhatunk. Sajnos ezek Magyarországon valahogy nem akarnak működni.

A szőlőültetvény egyik fő fajtája az Itália, ami az utolsó az érési sorrendben. Legkorábbi fajta az augusztus közepén érő Árkádija,

amely fehér, nagy szemű, fűszeres, viszont érzékeny a repedésre. Ez után érik a Pannónia kincse klónja és az Éva, amely a kecskeméti kutatóintézet értékes fajtája, fagytól védett területre való. A kék színű fajták között szerepel a nagy fürtű Guzal-kara és az igen kései érésű Moldova. Piros szőlőből is több fajta van, ám színét nem igazán szeretik a fogyasztók. Itthon még mindig a Cardinal, külföldön a Red Globe a legismertebb. Nálunk a szlovák fajták a legszebbek, ám termesztésük rendkívül nehézkes, napperzselésre kimondottan érzékenyek, inkább kiskerti termesztésre alkalmasak. Kisebb területet foglalnak el a mag nélküli és a kísérletbe vont fajták. „Mi lépéselőnyben vagyunk – mondja ifj. Lajkó Ferenc –, hiszen a szőlőhegy fekvése és a Duna közelsége, valamint a sorok megfelelő tájolása miatt (a tájolás nem befolyásolja a fagyveszélyt) nem kell a vesszőket védeni talajtakarással a fagyok ellen. A téli fagyra az oltás helyén a legérzékenyebb a szőlő, emiatt egy ekével beborítjuk a töveket, tavasszal kinyitjuk. A minőségi csemege-szőlő-termesztés lelke a folyamatos tápellátás, ehhez használunk szerves- és műtrágyát egyaránt. Nem minden évben, de 5–10 évente mindenképpen, ahogyan gyengül a terület termőképessége, talaj- és levélvizsgálatra támaszkodva pótoljuk a tápanyagokat.” A legnagyobb kárt a lisztharmatfertőzés okozhatja, a fürtöket a kötődéstől a szüretig elkíséri. Védekezni kell a peronoszpóra és a botritisz ellen is. Ifj. Lajkó Ferenc rámutat a csemege-szőlő-termesztés egyik

sarkalatos pontjára, hogy szermaradványoktól mentes fürtöket kínáljanak a vásárlóknak. Ezt csak nagyon pontos, szakmai tisztes-séggel végzett növényvédelmi technológiával lehet megteremteni. Az asztali szőlőnek maradéktalanul tisztának kell lennie a több lépcsőben végzett szüret idejére.

A metszési munkák januárban kezdődnek, mindegyik fajtát szálvesszőre metszik, ez vált be leginkább. A szálvesszőket kézi kötöző géppel rögzítik a vezérhuzalhoz. A rügyek kihajtása után a hajtásokat válogatják, ezzel korlátozzák először a termés mennyiségét. A dél-olasz termőtájakon látott pergolás művelésmódot alakítanak ki mintegy 160–180 centiméter magasságban. Az olasz megoldással szemben, az Y formára alakított, oldalanként 2–2 huzalos pergola nem éri el a melléte fekvő sorokat, közöttük mintegy 170 centiméter a távolság, így a fürtök megfelelő mennyiségű napfényt kapnak, de ugyanakkor a délutáni nap túlzott perzselő hatásától a lombzat megvédi azokat. A zöldmunkák végzése szakavatott kézimunkát igényel. A szálvesszőkön meghagyott 10–12 hajtást lekötözik a pergola oldalaihoz kifeszített 2–2 huzalhoz, fajtától függően hajtásonként egy-egy fürtöt megtartva. A tőkén lévő hajtásokat külön kell kötni, először a belső huzalhoz, majd a külső drótra fektetve, tőkénként mintegy 20–25 kötéssel. A kialakított forma alatt már kényelmes árnyékban folytatódik a munka a fürt alakításával, ritkításával, bogyóválogatással. Egyes fajták vesszőnként akár három fürtöt is hoznak, azonban ennyit nem tudna kinevelni, ritkítani kell a hajtásválogatás idején, illetve a bogyók kötődése után. Ezen a művelésmódon a hajtások szétterítésével szellősebb és kevésbé zsúfolt a lombzat, ezáltal a növényvédelem is sokkal hatékonyabb, ugyanis a növényvédő szer a szőlőlevél fonákjára kerül az alulról történő permetezéssel. A lombfelület alatt szabadon elhelyezkedő szőlőfürtök is közvetlenül érintkeznek a permetszerrel. Évente 8–12 alkalommal permeteznek szemrevételezésekre, elő-

rejelzésekre, csapdázásokra alapozva. Hiánytünetek esetén lombtrágyáznak, ügyelve az egyensúlyi arányokra. Míg a magnézium a kocsánybénulásért, a fűrtfonnyadásáért felelős, addig a kalcium a terméshéj és hússzerkezetének minőségjavítója, a kálium erősíti a vesszők télállóságát, megalapozza a következő évi termést. A három tápanyag egymás közötti aránya nem lépheti át a kritikus szintet. A kék fajták különösen érzékenyek a kocsánybénulásra csapadékos időben.

A gyomirtást mechanikai eljárással oldják meg egy kiterő rend-

szertű forgóborona segítségével. A megmaradt gyomot kézi kapával, horolóval pusztítják el. Minden második sorközt kombinátorozzák, a közte lévőket az AKG-rendszer követve, zöldítő növénykeverékkel vetik be. A sorközökben lévő altalajt 4–5 évente feltörik 50–60 centiméter mélységben, a közte lévő időszakban felszíni lazítóval és grubber talajművelő eszközzel dolgoznak. A metszéssel levágott vesszőket bálázzák, hőtermelésre hasznosítják, a zöld nyesedéket beforgatják a talajba.

Az időjárás szélsőségeire is egyre jobban fel kell készülni.

Aki nem veszi komolyan a veszélyt, a szerencsére alapoz. A gazdaságban, az utóbbi években komoly fejlesztések zajlottak elsősorban a takarást illetően. A lehetőségek a következők: jéghállal fedés, esővédő fóliával történő takarás és a napsugárzás elleni védelem. A szőlő védelmére mintegy 7,5 hektár területen jéghállót használnak. Ez nemcsak a jég ellen hatásos, de gyengíti a nap erős perzselését, sőt, megfelelő védelmet nyújt a tavaszi fagyok ellen mínusz 2 Celsius-fokig. A jéghálló alá a madarak sem mernek berepülni. A környék er-

deiből, mezőiről idelátogató vadak ellen a vadászokat hívják segítségül, illetve riasztó ágyút állítottak fel a táblák mellé.

Tapasztalataik alapján megállapítható, hogy ezek üzembe helyezése nagy munka és komoly dolog, de ez irányba érdemes nyitni, hiszen az egyre szélsőségeesebb időjárás rizikófaktorait csak így lehet csökkenteni (vagy akár teljesen kizárni) az intenzív csememeszőlő-termesztésből. A család újításaival gazdaságosabbá tette a csememeszőlő-termesztést, sikerült minőségi és mennyiségi javulást is elérniük. »

Telt ház és jelentős bevétel a jótékonysági bálon

Jákli Viktor, a helyi Máltai Szeretetszolgálat elnöke örömmel számolt be a hagyományos novemberi jótékonysági bál végeredményéről, melyen nagyon sokan megjelentek, jó volt a hangulat és az összegyűlt pénzüsszeg is jelentős, kb. 550 ezer forint, a költségeket leszámítva.

» SZABADOS SÁMUEL

A rendezvény a szokásos forgatókönyv szerint zajlott. A közönségnek szánt műsorban fellépett Fafka Julia népdalénekes, a mazzorett csoport és az Ördögszekér Táncgyűlés. Vendégei is voltak az estnek. Pécsről érkezett kisebb küldöttség élén ifjú Csonka Pál, a szolgálat Dél-dunántúli régiójának vezetője, aki rövid be-

szédében a földvári szervezet évi munkáját köszönte meg. Érkeztek vendégek a németországi testvérszervezet képviselőitől, Niederbachból, természetesen nem üres kézzel, nagy mennyiségű tartós élelmiszert hoztak ajándékba. Díszvendége volt az estnek Süli János, a térség országgyűlési képviselője, a paksi beruházás felelős tárca nélküli minisztere, aki szintén rövid beszédben köszöntötte a szervezetet.

A tombola sok pénzt hozott ismét, sok adomány, felajánlás érkezett. A földi Földvár Rubber Gumipari Kft. 40 ezer forintos vásárlási utalványa volt. Jelentős összeg, mintegy 390 ezer forint folyt be a műalkotások árverésé-

ből. A helyi és a környékbeli alkotók munkái kerültek árverésre, de érkezett egy kép Pécsről is, mely 56 ezer forintért kelt el. Jákli Viktor a teljesség igénye nélkül kiemelte azon alkotók nevét, akik hosszú évek óta szinte kérés nélkül előre felajánlották alkotásaikat, például Csepeli István, Bor-

zavári István, Maróti László. A zenéről és a jó hangulatról ismét a Schützkapelle sváb hagyományörző zenekar gondoskodott, akik repertoárja természetesen jóval bővebb volt ez alkalommal a sváb népdaloknál, hiszen a hajnali órákig húzták a talpalávalót a nagyérdeműnek. »

Az több, amit közvetíték

(Oszkár atya elvei)

Lassan másfél éve pasztorálja városunk és a szomszédos Bölske, valamint Madocsa római katolikus híveit Szabó Oszkár atya, aki nyáron a Barátok templomában tartotta ezüstmiséjét.

» L. MÉSZÁROS IRMA

Hogy érzi magát Dunaföldváron?

Az áthelyezés után egy ideig a senki földjén érzi magát az em-

ber: ott már nem vagyok, itt még nem vagyok. De most már jól érzem magam.

Mit jelentett önnek az ezüstmise?

Először a kort éreztem, hogy már 25 éve pap vagyok. De legfőképp hálaadás volt bennem, hogy a Jóisten megtartott a papságban, az emberek meg eltűrték. Másrészről elgondolkodtam, vajon mi vár még rám, mit tudok még megtenni.

Miként választotta 25 évvel ezelőtt a papi hivatást?

Jézus vonzott engem magához. Gyerekként ez a templomhoz kötődött. Amikor ministráltam vagy felolvastam a szentmisén, közelebbi kapcsolatba kerültem Jézussal. Később, amikor négy évig ápolóként dolgoztam, láttam, milyen nagy hatással van a pap a betegek. Jelentkeztem a papi szemináriumba. De előtte egy év sorkatonai szolgálat következett. Mindkét tapasztalás előnyömmé vált: papként könnyebben megyek a betegekhez a kórház- ►

Tisztelt Ügyfeleink!

» BÁRDOS LÁSZLÓNÉ DR.,
CÍMZETES FŐJEGYZŐ

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a Dunaföldvári Polgármesteri Hivatal az ünnepek körüli munkarend változás és a közigazgatási szünet miatt **2018. december 24-től 2019. január 1-ig zárva tart.**

Legközelebbi ügyfélfogadási nap 2019. január 2. (szerda).

► ba, másrészt később tűzér laktanyába kerülve tábori lelkész-ként jobban elfogadtak, hogy sor-katonaként is tűzér voltam.

Őn most Dunaföldvár plébá-nosa, de meglepő módon nyugál-lományú őrnagy is.

Első papi helyemen, Szigetvá-ron hívott fel a püspököm, len-ne-e kedvem ehhez a feladathoz. Akkortájt indult újra a korábban megszűnt tábori lelkéshi szolgálat. Így a legelsők közé tartoztam, akik ezt felvállalták. Tizenketten voltunk az országban római kato-likus tábori lelkészek. Kalandos volt, hiszen az egyház részéről sem volt kiépülve a tábori lel-késztség, nem volt se kápolna, se iroda. Magára volt utalva az em-ber. Kreatívnak kellett lenni, bele-tesztelni a hadsereg életébe. Szer-tem. Személyiségem szerint felderítő típusú vagyok, kedve-lem az újdonságot, a változatos-ságot. Kihívásnak is éreztem. Emberileg jólesett, hogy ez alap-vetően férfias hivatás. A templo-mokban az asszonyok vannak többségben. Ráadásul azért is jó, mert egy zárt közösségben lehet-tem, amelyben a személyes kap-csolatokon keresztül igyekeztem újraépíteni az egyházat. Valami-lyen módon ma is ez az egyház jövője. Papságom 25 évéből 15 évig szolgáltam tábori lelkész-ként, 10 évig Pécsen, 5 évig Ka-posváron.

Nagyon más a tábori lelkész feladata, mint a templomi községben?

A tábori lelkész egy helyőrség-hez kötődik. Tehát minden olyan szervezet vagy csoport tagjai kap-csolódnak hozzá, amelyeket a ka-tonaság működtet: laktanya, kór-ház, toborzó iroda vagy egy vete-rán egyesület. A katonák és csa-ládtagjaik személy szerint tartoz-tak hozzám. Előnye, hogy ott va-gyok velük a katonák életterében, munkahelyén. Azokkal is kapcsola-tba kerülök, akik nem jönnek be a templomba. A hátránya meg az, hogy ott ők vannak otthon. Te-hát nekem kell alkalmazkodnom.

Tábori lelkész-sége ideje alatt külszolgálaton is volt.

Igen, önkéntes külszolgálatot vállaltam. Négy-szer fél évig Ko-

szovóban és egyszer Irakban. Mindkét helyre én mentem lel-kész-ként először.

A veszélyhelyzetek, a halál kö-zelsége hogy hatott Önre? Miben érezte, hogy különösen fontos a jelenléte, a segítsége?

Előtte elláttak tanáccsal. Tud-tam, a katonák figyelnek a papra, hogy miként viselkedik. Ha a tá-madáskor a pánik jelei mutatko-znak, akkor blamálok a hitemet. A tábori lelkész mindenben ha-sonlóan él és szolgál, mint a ka-tonák, kivéve a harcot. Hosszú távon a személyes kapcsolatok révén alakul ki a bizalom. Úgy láttam, az a legfontosabb, hogy megérzik: a hitemből fakadóan bajtársi szeretet van bennem és segítőkészség. Akadt, aki dicsé-retként azt mondta, a szeretteink helyett vagyok velük. Jóleső ér-zés volt, ha valakit sikerült az Istenhez vezetni. Egyébként ne-kem is le kellett fordítanom a ke-reszténységet katonanyelv-re. Hogy az ő gondolkodásukban, élethelyzetükben, mit jelent hí-vőnek lenni. Örök kérdés: lehet-e a katona hívő, hiszen előfordul-hat, hogy embert kell ölnie. A ka-tonák között a honvágy és a be-zártság a legfőbb probléma, akadnak feszültségek. A félévi távolságot megsínyli a házasság, a család. Irakban hetente négy-szer-ötször aknavetővel lötték a tá-bort, Koszovóban a sátraiink hátterében rendszeresek voltak a lövések. Ez megszokható. Igaz, egy-egy csattanásra, zajra még jó ideig itthon is reagál az ember. A külszolgálat alatt megváltozik az életszemléletünk. Leegyszerű-södik minden. A halálveszélyben átgondoljuk, mi igazán fontos.

Amikor hazajöttem, körbenéz-tem a lakásomban: mire jók mindezek a tárgyak? Félévig jól elvoltam nélkülük.

Előző szolgálati helye egy Bara-nya megyei kis falu, Vásárosdom-bó volt. A közösségi oldalon olvas-ható hozzászólásokból kiderül, na-gyon szerették ott Oszkár atyát.

Ha az ember szeretetet ad, vi-szontszeretik. Ezért nehéz onnan elmenni. Vannak, akik éppen ezért távolságtartó. Én azt mon-dom, ez a szeretet ára. Szeretek civil programokra, emberek közé menni, beszélgetni. Ez a papkép is vonzó lehet, mert ebből megé-rezhetik: a vallás nem életidegen. A pap nem toronyban ülve osztja az ést és az áldást, hanem velük együtt létezik. Jézus is ezt tette. Az, hogy pap vagyok, adottság. Isten engem meghívott. Nem ér-zem, hogy több lennék. Az több, amit közvetítek, a hit, a szentsé-gek, de nem én. Isten minden em-bert meghívhat. A családi gyöke-rekben és vallási szempontból is hátrányos helyzetből indultam, szemináriumi társaim sokkal na-gyobb általános műveltséggel rendelkeztek. De ezt is előnyre lehet fordítani. Jobban meg tu-dom érteni a nem rendezett körülmények között élő embereket. Amikor megkérdezik, mit szöl ehhez atya, azt válaszolom: a ka-tonák gyónása után engem nem lehet zavarba hozni.

Dunaföldvár nagyon más, mint az eddigi szolgálati helyei?

Egy évig Szigetváron, csak-nem egy évig Szekszárdon vol-tam káplán, majd a másfél évti-zed tábori szolgálat után Pécs-Kertvárosba kerültem, hogy visszaszoktassanak a templomi szolgálathoz. Onnan neveztek ki Vásárosdombóra, ahol összesen kilenc kis falvam volt. Dunaföld-vár város, mégis beszélgetősek az emberek, s mindenki minden-kit ismer. Otthonosan érzem ma-gam, mert városi ember vagyok. Budapesten születtem, s Vásá-rosdombó kivételével mindig vá-rospan éltem. Amivel ijesztget-tek, hogy ellentétek vannak itt az emberek között, ezt nem tapasztalom. Ha úgy áll hozzá a pap, hogy én inkább hídember akarok

lenni, s nem állok be egyik tábor-ba sem, akkor másként lesz. Kí-nosan ügyelek, hogy ne politizál-jak. Annak ellenére, hogy hívő vagyok és katolikus pap, nem ál-lok a hívő ember oldalára a nem hívővel vagy a más vallásúval szemben. Az Isten mindenkié. A katonák tettek igazán egyetemes-sé. Akkor érünk valamit, ha hasz-nára vagyunk az emberek- ►

Közlemény

A református temetők rendbetétele megkezdődött.

Kérjük a lejárt családi sírok hozzátartozóit, hogy gondos-kodjanak a megváltás hosz-zabbításáról.

Az újraváltás 2018. évtől 30 évig tart.

Bővebb felvilágosítás: Dull Béláné gondnokasszonynál, 06-75/341-612, vagy minden vasárnap 10-10:45-ig az Ilona utca 3/a. számon a Lelkészi Hivatalban.

Presbitérium

A házi orvosok péntek délutáni 12 órától 17 óráig történő rendelési ideje

2018.12.21. Dr. Hallai Róbert
2018.12.28. Dr. Englert Roland
2019.01.04. Dr. Palkó Ágnes
2019.01.11. Dr. Móricz Zoltán
2019.01.18. Dr. Hallai Róbert

Támogatóink

Dunaföldvár Város
Önkormányzata
Dr. Süveges Árpádné
Kiss Lajos Csaba
Ráthgéber Lászlóné
Petrovics Józsefné
Dr. Hallai Róbert

► nek, a közösségnek. A tortának csak egy szelete vagyunk. Az én szemléletem sem veszélytelen, mert ha nagyon elkeveredek az emberek között, feloldódhat az identitásom. Pedig meg kell őrizni. Katolikus vagyok, Isten gyermeke. Hiszem, hogy a másik ember is Isten gyermeke, még akkor is, ha ő maga nem is hiszi. Mi alapvetően közösek vagyunk. Mindannyian érzünk, mindenkinek ugyanúgy fáj. Nem hiszek abban a vallásban, amely nem emberszerető.

A pap egyrészt hívei hitéletének pásztorja, másrészt a rá bízott közösség egyházi ingatlanainak gazdája. Ezen a területen is vannak feladatai.

Dunaföldváron két templom, két kápolna, a plébániák, a cserkészház épülete tartozik az egyházhöz. Amit lehet, fel kell újítani. Szépség és otthonosság kell az embereknek a templomban is. Folyamatban van a gyűjtés a toronyóra modernizálására, támogatokat várunk a szentháromság szobor felújítására. Segít a püspökség is, de pályázni kell, vállalkozókat megnyerni. Ebben nagy segítségemre van az egyházközség világi elnöke, dr. Sűrű János, és Vörös Ágota főállású plébániai munkatárs. A cserkészház és a plébánia felújítása már elkezdődött. Közösségi térként szeretném átalakítani a plébánia udvarát is. Elképzelésem szerint a plébánia

olyan hely, mint az irgalmas szamaritánusról szóló bibliai történetben a fogadó, ahová bárki bejöhét, megkérdezzük, mit segíthet. Majd szabadon engedjük, mint a madarat. Nem birtokolni akarjuk az embereket.

Milyennek látja a mai világot s benne a pap feladatát?

Reményem az Isten. Sok reménytelenséget látok. Sokan félnek, mit hoz a jövő. Istent tudom felajánlani az embereknek, ő az én személyes reményem. Hogy mit kell tenni nekünk, papoknak? Nem úgy dolgozunk, hogy van egy kész projektünk. Az egyház nem elit szupermenek közössége. Bízom a Gondviselésben. Lelkészként vannak félelmeim, imádkozom, hogy ne legyen háború.

Egymással is feszültségben élnek az emberek, de mi ez ahhoz képest, ha lenne egy háború. De optimista ember vagyok, meg kell látni mindig a jót. Istennek minden lehetséges, van mennyország. A realizmus tévedés, ha nincs benne hit. Sok ember súlyos terheket cipel, de egy kicsit elfeledtethetjük. Ha nem tudok segíteni, még megölelhetem, rámosolyoghatok, fölvidíthatom. S bízom, hogy a prédikációimból a lelkében mindenki hazavisz valamit. Ha azt akarom, hogy a hit tekintetében olyanok legyenek, mint én, az a ravaszságom, hogy bemegyek az ő kapujukon, s kijövök az enyémen. «

(A Dunaiújvárosi Hírlapban 2018. 11. 26-án megjelent cikk szerkesztett változata)

Magánélet és a nagypolitika

Körülbelül ez volt a tartalma annak az előadásnak, melyet Dr. C Tóth Norbert történész tartott a művelődési házban a Népszerű Tudomány előadás-sorozat keretei közt novemberben.

» SZABADOS SÁMUEL

Az előadás pontos címe Mátyás király és a nők volt. Az előadó szerint a nagy történelmi személyiségek, uralkodók életében és bizonyos fókig politikai döntéseikben jelentős szerepet játszottak a nők akár feleség, szerető, vagy édesanyaként. Ez alól Mátyás király sem volt kivétel. Természetesen a magánélet, az intimitás diszkrét szférába a történészek sem látnak bele, de számtalan uta-

lás bizonyítja a nők szerepét a döntéshozatalokban.

Köztudott, hogy a középkori uralkodói házasságkötések politikai érdekekhez kötődtek. Mátyás első házassága Podjebrád Katalinnal is ilyen jellegű volt. Podjebrád György cseh és Mátyás magyar király nem rangos, neves dinasztiákból került trónra. A két fiatal házassága mindkét család pozícióinak erősítését szolgálta. Katalin korai halálával sajnos a házasság is rövid életű volt.

A második házasság esetében már egyértelműen kimutathatók az érzelmi vonzódás jelei. Aragóniai Beatrix a nápolyi királyi családból származott. Ők sem tartoztak igazán az európai rangos di-

nasztiák tagjai sorába. A fiatal pár élete legszebb korát élte, s a korabeli ábrázolások szerint mindketten igen csinosak, elegánsak voltak. A krónikák szerint sok időt töltöttek együtt. Beatrix még a hadjáratokra is elkísérte párját. Szerelmi házasság? A középkorban ez bizony nem mindennapi eset volt. Sajnos gyermekáldás nem szállt a fejükre, nem tudni milyen okból. Mátyás királynak viszont született gyermeke Borbálától, egy bécsi polgárlánytól, Corvin Jánosnak keresztelték. Borbálával való kapcsolata valószínű megelőzte a Beatrixszel kötött házasság idejét is. Mátyás tiszttában volt azzal, hogy gyermeke törvénytelen. Tehát minimális az esély, hogy utód legyen a trónon. Mindenesetre hosszan tartó kapcsolat fűzte Borbálához,

Dr. C Tóth Norbert

akit végül a király egy módos arisztokráciával kiházasított. Édesanyjához, Szilágyi Erzsébethez fűződő kapcsolatáról nem sok információ maradt fenn, de mivel nagyon fiatalon került trónra, valószínű, hogy édesanyja is tanácsokat adott döntéseihez. Az utókor normális anya-fiú kapcsolatáról tesz említést. «

„Ködös Márton után/Enyhe telet várhatsz,/Havas Márton után/Farkast soká láthatsz.”

Szent András hava a József téri faházazs óvodában

» V. LAJKÓ ANITA

Bár november a cikk írásakor még közel sem ködös és nem is havas – szinte zavarba ejtő az első két hetét jellemző enyhe időjárás –, de a faházazs oviban már a hónapozhoz kapcsolódó népi hagyományoké a főszerep.

Dubiczné Szőke Piroska kb. 15 évvel ezelőtt (még a Hunyadi parkban működő óvoda pedagógusaként) azon gondolkodott, vajon mivel lehetne lezárni az ovisok számára az őszi témakört. Így bukkant rá a Márton-naphoz kapcsolódó néphagyományokra. ►

Soros hirdetések

Gitár-, zeneelmélet-, jazzelmélet oktatást vállalkozó kezdőknek. Tel.: +36-30-95-52-703

.....

Az Ifjúság téren 58 nm-es, téglalapírtású, szigetelt, 2. emeleti lakás és a hozzá tartozó 18 nm-es garázs eladó. Tel.: +36-30-974-27-96

► Ekkor még közel sem volt olyan ismert és népszerű a Márton-nap, mint napjaikban, egészen újdonságnak számított. Azóta kinőtte magát a program, bekeült az óvoda éves tervébe, és minden tagintézmény és csoport ünnepli azt. A faházaz oviban

egész hetet szánnak a témának, de időközben arra is rá kellett jöjjenek, hogy a programok sokszínűsége miatt elő- és utóélete is van a Márton-napi témahétnek. A hét előzményeként vadlibákat figyelnek meg az ovi udvarán (az idén ez elmaradt, mert a meleg idő miatt a vadlibák még nem kezdték meg őszi vonulásukat), van libasimogatás az oviban, de ellátogatnak közeli portákra is, ahol a házi libákat veszik szemügyre. A témahét folyamán aztán megismerkednek Szent Márton legendájával (Önök ismerik?), beszélgetnek népi időjósokról, libás énekeket, mondókákat, verseket tanulnak. De készültek a hét folyamán papírból, gyurmából és grízből is ludak. Kiemelt program a Pille csoportban a mákos rétes sütése, amely bár sváb szokás, de kivitelezhető óvodai keretek között is (nem úgy, mint a libasütés ☺). Ehhez a programhoz a szülők ajánlják fel a hozzávalókat: érkezik mák, réteslap, alma, mazsola,

hogy aztán a szorgos kis kezek rétest süssenek az óvodai konyhán. November hónap során készíttik el az András-napi hagyma kalendáriumot is: a hagymát negyedekre és ízekre szedve 12 lemez kerül kiválasztásra, amelyekbe csipet sót szórnak. Minden cikkely egy-egy hónapot jelöl. Az a cikkelyhónap, amelyben a só elolvad, a következő évben csapadékos lesz – tartja a néphagyomány. A hét zárása és egyben fő programja a Márton-napi lámpás felvonulás. Az útvonal az elmúlt években már a környékbeli utcákat is érinti (Attila utca-Derecskei utca-József utca), az ott lakók már az ajtóban/ablakban állva várják a sötétben feltűnő mécsesek fényét. A felvonulás után megvendégek a gyerekeket és kísérőiket: lilahagymás libaszíros kenyér és forró tea az ünnepi menü.

A hónap végén – szintén óvodai hagyományt követve – kerül sor az első adventi gyertya meggyújtására.

A három csoport együtt ünnepel, közösen énekelnek, verselnek. Az advent a várakozás időszaka: így kezdődik el az év utolsó hónapja a József téren, és hoz újabb színes programokat, meglepetéseket kicsiknek és szüleiknek egyaránt. «

Ismét a libafuttatás volt a Márton nap csúcs produkciója

A kellemes őszi idő is közrejátszott abban, hogy sok érdeklődője volt a Márton-napi programoknak. Pataki Dezső, a művelődési ház igazgatója a kezdetekre emlékezve elmondta, hogy az első két évben a várudvar volt a helyszín, szerény érdeklődés övezte. Az új helyszín, a Rókus-hegyi pincesor kedvezőbbnek bizonyult, nőtt a rendezvény látogatottsága.

» SZABADOS SÁMUEL

Mivel az eseményre novemberben kerül sor, ezért eléggé időjárás függő. Volt, mikor a rossz idő miatt el is maradt. Éppen ezért a szervező művelődési ház nem egy szüreti fesztivál volumenű napra gondolt, hanem egy családi hangulatú kisebb délutánra. Az elképzelés bevált, napjainkban a környék legsikeresebb Márton-napi fesztiválja lett több száz résztvevővel, színes programjával, és a környező településekről érkező vendégekkel. A nyitó esemény a Rókus kápolnai boráldás-

sal kezdődött. A kirakodó vásáron édességeket, népi iparművészeti tárgyakat lehetett vásárolni. A lampionok készítése is folyamatos volt, hiszen öt óra után kezdődött a fáklyás, lampionos felvonulás a pincék közt. Sok pincés gazda ez alkalommal baráti társaságot verbuválva süttött, főzött és borával kínálta az alkalmi betérlőket. A gyerekeket a „Hová bújtál Márton?” elnevezésű népi játék kötötte le, mely során különféle feladatokat megoldva találtak rá a rejtekező Márton püspökre. Az alkalmi színpadon Borzavári Róza és kísértő zenekara dalokkal, nótákkal szórakoztatta a közönséget. A kertbarátok hagyományaikhoz híven forralt bort, zsíros kenyeret, teát kínáltak a közönségnek.

A libafuttató versenyt ismét hatalmas érdeklődés kísérte. A kijelölt pálya körül nagy tömeg tolongott. A verseny győztese ezúttal ifjabb Sűrű János lett, aki évek

óta résztvevő. Az idei év hozta el számára a nagy sikert, első helyen végzett libájával. Édesapja, a menedzsere és felkészítője is örült a sikernek. Minden évben más libát

indítottak. Az idei állat egy fiatal, de nagyon erős és harcias liba volt, és sikert hozott. János jövőre is szeretne indulni, és megvédeni címét. «

Fenyőfa vásár!

Vágott és földlabdás fenyőfák a **Magyar Kertészetben!**

Ezüst, nordmann és luc fenyők nagy választékban!

6320 Solt, Kecskeméti út 2.

+36-78-486-526

www.magyarikert.hu

Szomatodráma az edzőcipőben

» DR. CSUPOR GÁBOR

Úgy éreztem, a sors tette élém a három napos kurzust, mikor megláttam, hogy Bölcskén, a szomszédban, a Szent András kastélyban fogják rendezni.

Három napos szomatodráma elvonulás, melynek egy volt évfolyamtársam volt a szellemi szülőatyja és a vezetője. Ez csak tovább fokozta bennem az ott-honosság és a sorsszerűség érzését.

Mi fán is terem a szomatodráma? A története azon az alapon nyugszik, hogy egyre komolyabb kapcsolatokat tárnak fel a test és a lélek működése közt, feltételezve, hogy a test bajait nagyon sokszor a lélekben végbemenő terhelő folyamatok okozzák. Vagyis ez a pszichológiai módszer arról szól, hogy a testi bajokat színjátszással jelentjük meg, mikor is a szereplők segítségével a probléma életre kel, és a drámai kifejelet segítségével igyekszünk megérteni a testi baj lelki hátterét.

Nekem is volt egy problémám, amivel már hónapok óta küzdöttem: a talpaimban érzett zsidbadas és mellette olyan érzés, mint ha apró forró kavicsokon járnék. Meg voltam győződve, hogy csakis a sors keze lehet a dologban, hogy ez a rendezvény itt van a szomszédban, így nekem szól és biztosan pozitív hatással lesz a bajomra.

A rendezvény első két napjára meleg idő lévén szandálban érkeztem, de még ettől is megszabadultam, mert a teremben mindenki cipő nélkül volt. Kellemes érzés is volt ez a különféle zavarodott érzésektől elkínzott lábaimnak. A harmadik napon valamiért edzőcipőt húztam, abban mentem. Éreztem rögtön, hogy ez sokkal kellemetlenebb, mint a szandál, sőt, még talán annál is, amilyen az edzőcipő általában szokott lenni. Az ujjaim talán még soha nem érzett mértékben zsidbadtak, bizserégtek, szúrtak, égtek. Így aztán alig vártam, hogy a terembe lépés

előtt megszabaduljak a cipőtől. Egész nap nem jutott eszembe. Bezzeg mikor a nap végén fel kellett venni! Éreztem, hogy eltorzul az arcom, ahogyan megpróbálom túrni az érzést. Igyekeztem magamnak megmagyarázni, vajon miért ez a sosem látott mértékű kín?

A gyógyításban szerzett tapasztalataim, no meg a spiritualitásra hajlamos gondolkodásom meg is adta a választ: vannak olyan hatásos kezelések, amiknek az elején kissé rosszabbodhatnak a tünetek, mielőtt bekövetkezne a gyógyulás, hát valószínűleg most is erről van szó. Megnyugodtam, biztosan ez történik velem most, ezután pedig jön az annyira vágyott javulás. Hazamentem és kis idő múlva, a cipőmet hősiesen viselve elmentünk a fiammal egy étterembe ebédelni. Leültünk a teraszra, de ekkorra már elfogyott a türelmem – kibújtam a cipőimből. Megkönnyebbülten tornáztattam a lábaimat, és igyekeztem belekapaszkodni a hitembe, hogy biztosan a szomatodráma késleltetett hatásáról van szó.

A rendelésünket még nem hozta ki a pincér, mikor elkezdett motoszkálni bennem egy gondolat. A hirtelen jött sejtéstől vezérelve lehajoltam, és spiritualitás ide, hit oda, belenyúltam a cipőmbé. Elképedve húztam elő belőlük egy-egy napokkal korábban az edzés után bennük felejtett zoknit. «

**ÉPÍTÉSZ TERVEZÉS
INGATLAN ÉRTÉKBECSLÉS
ÉS FORGALMAZÁS**

Tervezés

- Családi házak (szoc.pol.is!), üzletek,
- irodák, ipari épületek, melléképületek.

Értékbecslés

- Hitelkérelemhez,
- ingatlan adás-vételhez.

Ingatlanforgalmazás

- Építész tanácsadással,
- teljes körű ügyintézés, ügyvéd közreműködésével, ingyenes nyilvántartással.

Elekné Csollány Éva

(30) 959-29-33 vagy (30) 937-53-24

Kétszáz éve született Magyar László

A kerek évforduló kapcsán a helyi gimnázium több napos rendezvény-sorozattal emlékezett névadójára.

» SZABADOS SÁMUEL

November 14–15-én a gimnáziumban került sor a már hagyományos Magyar László műveltségi vetélkedőre, melynek témája az Afrika-utazó életrajza, valamint a fekete kontinens természeti és társadalmi viszonyainak ismerete volt. Az első napon a 9–12. évfolyam gimnazistái adtak számot tudásukról, a második napon a 7–8. évfolyamosok vetélkedtek. A házigazdák mellett a helyi, a bölcskei és a szintén Magyar László hagyományokat ápoló öttömösi általános iskola is indított csapatokat a megmérettetésen.

Csütörtökön került sor az évforduló kapcsán felállított emléktábla felavatására a Kossuth téren álló nagyszülői ház falán, ahol Magyar László gyermekéveit töltötte. A központi ünnepségre 16-án, pénteken került sor. Fél kilenckor az iskola lépcsőházában álló kisméretű szobrot koszorúzták meg a kezdő évfolyamok. Ezzel egy időben a szakképző iskola falán lévő emlék-

táblát koszorúzták meg a gimnázium és a szakképző diákjai rövid emlékműsor kíséretében, melyet a polgármester szavai zártak.

Kilenc órakor a vár udvarán álló szobor előtt folytatódott a megemlékezés. Bognár Zoltán, a gimnázium nyugalmazott tanára beszédében röviden összefoglalta Magyar László életútját és munkásságát. A gimnázium diákjai verssel és népdallal tisztelegtek a névadó emléke előtt. Az intézmény igazgatója kihirdette a vetélkedők és a rajzpályázat eredményeit, majd az ünnepségen résztvevő intézmények képviselői elhelyezték a szobor talapzatán az emlékezés koszorúit. A délelőtt során meg lehetett tekinteni a gimnázium folyosóján nyílt kiállítást, mely Afrikát és a névadó életútját mutatta be gazdag tárgyi és képanyaggal, melyet a tanárok és a diákok állítottak össze. Tíz órakor kezdődtek az előadások, melyeket meghívott vendégek tartottak a diákoknak és az érdeklődő felnőtteknek. A témák főleg Afrikához és a kutató életútjához kötődtek, de volt irodalmi jellegű és film-történelmi előadás is. «

Öleld meg az egész Földvárt

» L. MÉSZÁROS IRMA

Dunaföldvár egyik közösségi oldalának szerkesztőjeként a legmeghatóbb tapasztalatom, milyen sokat jelentenek a városunk egy-egy részletét ábrázoló fotók – régiak és újak – a távol élőknek. Az elszármazottaknak. A fiataloknak és az idősebbeknek is. Legfőképp azoknak, akik a határon túlra kerültek. De akadnak olyan hozzászólók, akik a fényképek segítségével az itt született szeretteikre emlékeznek. Mások a nagyszülőknél töltött gyermekkori nya-

ralások élményét őrzik a szívükben. Korábban egy írásomban szó volt egy Svédországban élő nyugdíjas hölgyről, aki pár évvel ezelőtti dunaföldvári látogatásakor az egykori Erzsébet téren lévő Kaszinó épülete előtt szinte hallotta Sárdy János, a földvári kántortanító énekét – hiszen erről mesélt neki a nagymama. Most egy újabb fotó ismét a Duna-parti kisvárosba repítette a sötétes novemberi Svédországból, s azt írta: Ha lehetne, arra kérnélek, öleld meg az egész Földvárt. Akkor most teljesítem a kérését! Lehet? «

Másfél milliárd forint támogatáshoz jutott az atomerőmű térsége

Óvodák, iskolák, közösségi terek megújítását, bölcsődei férőhelyek, szálláshelyek létesítését, járdák építését segítette ebben az évben is az MVM Paksi Atomerőmű Zrt. által létrehozott, a Miniszterelnökség által támogatott Jövőnk Energiája Térségfejlesztési Alapítvány.

A Kalocsa, Paks és Szekszárd térségében, azaz a Paksi Atomerőmű körzetében fekvő önkormányzatok másfél milliárd forintnyi támogatáshoz jutottak. A

Jövőnk Energiája Térségfejlesztési Alapítvány (JETA) 2011-ben jött létre, célja az atomerőmű körüli kedvezményezett területeken a felzárkóztatás, az életminőség-emelés segítése. Az érintettségi kört a Paksi, a Kalocsa, a Tolnai járás egészét, valamint a Szekszárdi járás egy részét magába foglaló 47 település alkotja. Az alapítvány már nyolc éve dolgozik a térségben, jogszerűen, átlátható módon, a nyilvánosság teljes körű biztosításával és közmegegyezéssel. Az alapító okiratban foglaltak szerint az atomerőmű 2011-től 2014-ig évente 500 millió forintot bocsátott az alapítvány rendelkezésére, míg az utóbbi három évben a Miniszterelnökség biztosította a fejlesztési támogatást.

A kedvezményezett települések önkormányzatai a legutóbbi

fordulóban is pályázhattak az életminőség és az életbiztonság emelését szolgáló programokra, a közösségi épületek energia-racionalizálására és a helyi építészeti értékek megővására. Pályázatot lehetett benyújtani különböző helyi beruházások építészeti terveinek elkészítéséhez, valamint a települési közösségi rendezvények, azaz falunapok, fesztiválok színvonalas megvalósításához.

Az alapítványhoz a 2018. január 31-i határidőre összesen 176 pályázat érkezett. Ezeket a kuratórium szakértők bevonásával értékelte, rangsorolta, ennek eredményeként összesen 106 pályázat kapott támogatást. A projektek megvalósítási időtartama 6 és 18 hónap közé esik, így az év végére egy sor fejlesztés már megvalósult, de több településen folyik még lázas munka. Az alapítvány segítségével Dunapataj a kor igényeinek megfelelő új bölcsődét építhet, amellyel a környező kistelepülé-

sek gondjait is megoldja. Faddon egészségház épülhet, amely komplexen magában foglalja az összes egészségügyi ellátást. Bikkáson megkezdődhet a településközpontban lévő közösségi ház régóta várt felújítása, Foktő és Medina korszerű könyvtárat hozhat létre, a Tolna Megyei Balassa János Kórházban a közvilágítás válhat modernebbé, Kalocsán pedig megkezdődik az Ifjúsági Ház felújítása.

Az alapítvány a 2011-es fennállása óta mintegy 6 milliárd forint fejlesztési segítséget nyújtott az önkormányzatoknak. A megítélt támogatások közvetett en több mint 15 milliárd forint fejlesztést generáltak az érintett térségekben.

A Jövőnk Energiája Térségfejlesztési Alapítványhoz kapcsolódó információk megtalálhatók a www.jovonkenergia.hu oldalon.

képalá: Szekszárdon 22 férőhelyes parkolót alakítottak ki alapítványi támogatással. «

Városunkban is gyökeret vert a Szenior Örömtánc mozgalom

Október elején Gyöngyösi Katalin szervezésében a művelődési házban beindult a főleg idősebb korosztály számára vonzó örömtánc foglalkozás csütörtök délutánonként.

» SZABADOS SÁMUEL

Gyöngyösi Katalin testnevelő tanár, de szorosan kötődik a tánchoz, vezetett mazsorett, fitness táncsoportokat is. Jelenleg Dunaújvárosban, Kulcsos és városunkban vezet Szenior Örömtánc csoportokat. Két éve kezdett elterjedni hazánkban ez a közösségi táncforma az európai szinten igen csak elterjedt osztrák minta alapján. Hazánkban is kezd népszerűvé válni. Alapja a koreográfiára szerkesztett közösségi tánc, mely főleg az ötven felettiek mozgásigényét elégíti ki könnyed formában. A legkülönbözőbb tánc formációkra mozognak a résztvevők. Nem

csak magyar néptáncok, keringők, tangó, huszadik századi modern táncok alkotják a repertoárt, mely igen változatos és gazdag. Koreografált táncleépéseket, mozgásformákat sajátítanak el az érdeklődők jó hangulatban, nem egyszer dalolva. Páros tánc, kör- és sortánc váltja egymást, a táncosok életkorának megfelelően, kerülve a hirtelen mozdulatokat, a megerőltető testtartást.

Az egy órás foglalkozás fizikai megterhelése kb. négy kilométer könnyű gyaloglásnak felel meg. Orvosilag is kimutatott, hogy az irányított mozgás növeli a koncentrációs képességet, hatékony a demencia ellen is. Az együttlét, a jó közösségi szellem, a közös szórakozás öröme főleg a magányos idős emberek számára jelent feloldódást, kellemes kikapcsolódást.

Rendeztek már országos méretű örömtánc fesztivált is hazánkban 2–300 fő részvételével. A földvári csoport létszáma jelenleg 25–30 fő. Csatlakozni lehet hozzájuk bárkinek, bármikor a csütörtök délutáni foglalkozásokon. Életkorhoz nincs kötve, a többség nyugdíjas korú, de jelen van a 40–50-es korosztály is. Karácsony környékén egy évzáró bankettet terveznek, természetesen táncal, esetleg más programokkal kiegészítve. «

MEGJELENIK 3000 PÉLDÁNYBAN
KIADJA A PART-OLDALAK
KULTURÁLIS EGYLET
FELELŐS SZERKESZTŐ:
DR. ANDRÁS FERENC,
E-MAIL: ANDRAS2011@GMAIL.COM
TÖRDELÉS: MAGYARI ÁKOS
Cím: 7020 DUNAFÖLDVÁR,
KOSSUTH L. U. 2.,
TELEFON: (75) 341–176,
HONLAP: WWW.PART-OLDALAK.HU,
SZERKESZTI TAKÁCS ANDRÁS
NYOMTATJA: SÉD NYOMDA KFT.,
7100 SZÉKESZÁRD, EPRESKERT U. 10.,
TELEFON: (74) 529–950.
ISSN 1589–164X

Apáról fiúra – Götzinger István

Apáról fiúra elnevezésű sorozatunk akár a Dunaföldvár néptáncával, néphagyományával foglalkozó riportjaink folytatásának is tekinthető, hiszen azt szeretnénk, ha riportjainkon, írásainkon keresztül egyfelől visszatekintենék a múltra, s felidéznék az apáink életében még fellelhető népi hagyományokat, másfelől jeleznék a jelenkornak, hogy ne tegye félre ezeket. A néphagyományok ápolásának egyik fő forrása a 70-es, 80-as évek néptánc, táncház mozgalmá volt, ami a fiatalok néphagyományokhoz fűződő viszonyát terelte valamilyen mederbe. Az akkori táncosok korosodnak ugyan, de még nem öregek, és szívesen mesélnek ifjúkoruk legszebb éveiről.

Talán azért is Götzinger Istvánnal kezdjük, mert vele jól működik a projektünk elnevezése, már amennyiben – még ha soha nem táncolt egy percet sem – István édesapja, a legendás Götzinger Károly, Karcsi bá neve és személye nem elválasztható a dunaföldvári néptáncmozgalm fénykorától.

» BAKSAY ERIKA

– Édesapám a hetvenes évek eleje-közepén, 72–73-ban került a művelődési ház élére, ami nagyjából egybe esik a néptáncmozgalm, és ezzel együtt az amatőr művészeti mozgalmak virágzásával. Mert ne felejtjük el, hogy a néptánc mellett erős volt városunkban a színjátszás is, Koffán Károly vezetésével pedig a képzőművészetben próbálhatták ki magukat, akik alkotó kedvet éreztek.

– *Említsük meg a családfád másik érdekese ágát...*

– Igen, édesanyám a Vörösmarty-rokonságba tartozik. Anyai nagyapám, Vörösmarty István nem egyenes ági leszármazottja a költőnek, Vörösmarty Mihály testvérei vagy bácsikái környékén volt beágyazva a rokonságba. Nincs nagy jelentősége, de érdekesség.

– *Édesapád, Karcsi bácsi nagy erővel támogatta a dunaföldvári néptánc mozgalmat, talán az elvárhatónál is jobban. Vajon miért volt ez fontos neki?*

– Annyira nem bonyolult az oka. Én magam lelkes néptáncos voltam, a korosztályom nem kevés más tagjával együtt. Nagyon élveztük, nagyon szerettük, nagyon jól éreztük magunkat ebben a világban, neki pedig megvolt a lehetősége arra, hogy felkaroljon minket. Voltaképpen csak találkozott az amúgy is tomboló mozgalom a személyes érintettséggel, és mindenki jól járt vele.

– *Kikből, hogyan verbuválódott össze a földvári kemény mag?*

– Az iskolában kezdődött, az egyik tanárnő szedett össze egy kis csapatot, akikkel egy lakodalmas műsort próbáltunk be, és táncoltuk helyben, meg Böleskén, Madocsán, talán Pakson is. Ugyanez a csapat (például Miskolczi Mari, Kovács Zoli) aztán a gimnáziumba átkerülve egy más szerveződésben folytatta a munkát, akkoriban Péterffy Attila vezetésével. Na, ekkor lépett be apám a néptánc támogatásába, ami robbanásszerű fejlődést hozott a táncsoport életében.

– *Mekkora területen mozgott a csoport?*

– Dunaújváros, Paks, Szekszárd irányában voltak leginkább kapcsolataink, és lássuk be, melllettük elég kicsik voltunk. Az említett települések anyagilag jobban álltak, de többet is tudtak. Nálunk az alap a Magyar Képeskönyv volt, náluk meg akkor már megjelentek az erdélyi táncok. A nagyobb városokba jobban eljutottak a gyűjtők Pestről, hozták a frissen gyűjtött táncokat, zenéket, az erdélyi anyagot. Ők egyébként is jobban elmentek a profizmus felé.

– *Mennyire volt jelen Dunaföldváron és a környékén a táncmozgalom?*

– Jelen volt, ismertük, meg is fordultunk párban, de nem emlékszem rendszeres táncházra. Jellemzőbb volt, hogy fesztiválokon, néptánc találkozókon jöttünk össze esténként közös táncra, de direkt táncházba nem jártunk.

– *Neked miért volt fontos a néptánc?*

– Nyilván a közösséghez tartozás volt a legerősebb motiváció. De nem csak a társaság kedvéért jártunk, egy csomó új ismerettel is gazdagodtunk. Jött egy vendég koreográfus, és valami pluszt hozott egy új táncal, annak néprajzi háttérével, ami mindig újfajta kitekintést engedett a világra. Miért ezt a ruhát hordják? Miért pont így táncolják? Mit jelentenek a motívumok? Hogyan éltek ekkor az emberek? Különösen külföldi utak előtt jött néprajzos, aki a műsor kapcsán a magyar vonatkozásokat megosztotta velünk.

– *A kultúrában, közéletben aktív fiatal voltál, a tánc mellett irodalmi vénával is megáldva. Hogy lett ebből agrárpálya?*

– Biológiát akartam tanulni, de nem vettek fel. Így kerültem a tsz sertéstelepére egy évre, aztán Kaposvárra, a mezőgazdasági főiskolára. Tetszett, működött, aztán jött család, gyerekek, az irodalmi-közéleti vonal hátrább húzódott, időm sem volt, ha kedvem lett volna...

– *Annak idején nem jutott eszedbe profi táncosnak menni?*

– Voltak páran, akik ezt az utat választották, ha meg is fordult a fejemben, nem vert gyökeret a gondolat. Az az út nagyon komoly, nehéz, rengeteg munkával jár, egész embert igényel. Nekem más volt az utam.

– *Legkedvesebb pillanatok? Legszebb idők?*

– A 70-es évek közepétől számított 10–15 év életem legszebb része volt, de nem csak nekem. Nagyon sokat jelentett a csapat, a

tánc, a próbák, az utazások, az életforma. Nem valószínű, hogy eljutottam volna Portugáliába, Görögországba, Franciaországba, Szicíliába, ha nincs a tánc. Csodás élmények voltak, csodás utazások, nagy pillanatok sok-sok ember előtt.

– *A gyerekeid hogyan viszonyulnak a tánchoz?*

– Mindhárom lányom táncolt, aztán a tanulmányaik, a család gyarapodása elszakította őket a táncról. Nem tudom, a fiatalokat mivel lehetne arrafelé terelgetni és ott is tartani, mert a világ annyira nyitott lett, és annyi hatás éri őket, amivel nehéz versenyezni. Talán a csoportélmény felől kéne közelíteni, és hát kulcs a jó vezető.

– *Ha megint 20 éves lennél...?*

– Vágyak és realitás nem mindig találkoznak. Lehet, hogy másképp döntenék. Minden esetre ma az Ördögszekér létezése és sikere is bizonyítja, hogy Dunaföldváron van lelke a népi kultúrának. Leke is, jó vezetője is, jó csapata is, ahová tartozni érdemes. «

A projektet támogatta:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Apáról fiúra – Daczi Gabriella

Sorozatunk második darabjának is van családi vonatkozása, amennyiben riportalanyunk, Daczi Gabó nővére, Zsuzsanna is néptáncos volt a legendás 70-es, 80-as években, csakhogy őt nem kérdezhettük, mivel Svédországban él. Helyette is mesélt húga erről a legendás időszakról.

» BAKSAY ERIKA

– A szüleiteken keresztül kerültetek a néptánc világába?

– A szüleinknek semmi köze nem volt a néptánchoz, hozzájuk a sport, a Duna állt közel. Én is művészi tornára jártam előbb, aztán a nővérem hatására váltottam a néptáncra Mádi Magdi csoportjában, harmadik osztályos koromban. Aztán hetedikesként, egy siófoki fellépés során beugróként kerültem be a nővérem csoportjába, és maradtam is nyolcadik osztály végéig. Aztán az utam elvitt Földváról. Szombathelyre kerültem, középiskolába, és ott nem táncoltam, amit utóbb bánok is, mert lehetőség éppenséggel lett volna rá. Középiskola után, amikor visszajöttem viszont rögtön folytattam a táncot Mádi Magdinál. Fizikailag nem volt nehéz visszaállni, a középiskolás évek alatt is sportos életet éltem.

– Mi fogott meg a néptáncban elsősorban?

– Nyilván a közösség, mert az nagyon jó volt. De szerettem a felkészülést, a próbákat is, a beemelegítést, mindent. A népi kultúra tisztelete is benne volt ebben, mindig is felnéztem a múlt tárgyaira, értékeire. Így például jórészt eredeti, valaki régi ruhájában léptünk fel, amely tárgyakat a tulajdonosuk nagy becsben tartotta, tárolta, gondosan kezelte, habár akár évtizedek óta nem viselte, de megőrizte az utókorának. Tiszteltem ezeket a tárgyakat. Megegett, hogy mi magunk is hozzá tettünk valamit, például a sióagárdi ruhákat mi hímeztük ki.

– Ha már ruhák... hogy nézett ki, mikből állt a ruhatárotok, és hogyan kezeltétek azt?

– Itt rögtön megemlítem Markó Zsuzsi anyukáját, aki a ruháinknak gondját viselte. Külföldre is velünk jött, mert egy műsornyí ruhátár karban tartása nem kis dolog.

A földvári viseletünk belülről kifelé haladva így nézett ki: egy kisalsó, 2–3 nagy alsószoknya, szoknya, kötény, a felsőtesten blúz vagy kaca, mellény. És ahány tánc, annyi viselet. 5–6 számot biztosan táncoltunk, ha csak mi voltunk a műsor, vagyis egy este csak a lányoknak minimum 1–200 ruhadarabja volt, vagy több is, ha a felső ruhadarabokat váltottuk. És másnap megint műsor, és utána megint. Ez idő alatt kimosni nem volt idő a ruhákat, legfeljebb a blúzt. Az alapos mosással, keményítéssel, vasalással kibírták a ruhák a több napot is.

– Cipők?

– Próbákon mindenki a sajátját viselte, fellépésekre speciális boltból kölcsönöztük a cipőt, csizmát, karaktercipőt. Ezek jó minőségű, jól megcsinált, kényelmes darabok voltak, nem emlékszem, hogy valaha is nyomta volna valamelyik a lábamat.

Egyébként alapesetben, itthon a ruháinkat személyesen gondoztuk. Egyik sem volt a sajátunk, valakinek a gondosan megőrzött ruháit viseltük, amelyek aztán lassan mind köztulajdonná váltak. A művelődési ház ruhatárában zárták el őket, onnan kaptuk meg alkalmmal a próbákra, fellépésekre, amikor is otthon mostuk, keményítettük, vasaltuk a rengeteg szoknyát, szalagot, kiegészítőt. Használat után a ruhákat visszavittük a ruhatárba.

– Milyen kedves élmény, siker, utazás jut eszedbe szívesen?

– Valamiért nagyon szerettem a madoccai táncot, amit egyébként a Götzinger Pistivel párban táncoltunk. Közel állt hozzám, talán, mert Madocsa a szomszédos település, talán, mert jó kis tánc volt.

– Állandó partnerrel táncoltatok?

– Nem, a koreográfus minden táncot kiválasztotta a megfelelő

partnereket. Sosem gondolkodtam ezen, de feltehetően, akik abban a táncban a legjobban passzoltak egymáshoz megjelenésben és táncudásban is.

– A nővéreddel mindketten táncoltatok. Nem volt rivalizálás? Ki volt a jobb táncos?

– Szerintem Zsuzsi. Mondjuk, ő a gimnázium alatt sem hagyta abba a táncot, nagyobb volt a gyakorlata. Nekem fel sem tűnt, hogy ott van, vagyis, nem figyeltem soha a szemem sarkából, nem volt kérdés köztünk a rivalizálás. Volt, amiben ő volt kiemelkedő, de olyan is, amiben én.

– Hogyan emlékszel vissza a táncházakra?

– Népszerű volt a táncház, volt is időnként Földváron, magam a középiskola alatt jártam rendszeresen Szombathelyen, élveztem, hogy tudom a táncokat, nem vagyok amatőr, mint a legtöbben. Alapvetően a nagyobb városokban divott inkább, ahol a művelődési házakban, rendszerint a színpad előtt, a színpadon ropták az érdeklődők, jellemzően élőzenére.

– Milyen szerepet játszott az életedben a néptánc?

– A közösségi élmény mellett sokat adtak a jó vezetők, akikkel szoros kapcsolatban voltunk. Sokszor igazi jó fej dolgokat csináltak, törődtek velünk, nem csak a tánc, a próbák, előadások erejéig. Emlékszem, Attila, aki a pénteki próbák után már nem tudott hazamenni Dunaújvárosba, ilyenkor a művelődési házban aludt. Volt egy problémás táncos fiú, akivel egyszer egy egész éjszakát átbeszélgett, megpróbálta megérteni őt, ta-

nácsokat adott neki. Persze ez a csoportnak is érdeke volt, de túlmélt a kötelező körökön.

Másik nagy nyereség, ami a néptáncolással járt, hogy a világ kitágult általa. Nem csak az utazások miatt, fordítva is: hozzánk is sokan jöttek, vendég táncosok, koreográfusok, zenészek, Budapestről, innen-onnan Magyarországról. Új emberek, új információk, új tudás. Óriási buli volt.

– És ma? Milyen a viszonyod most a néptánchoz? És a fiataloknak?

– Őket jobban érdekli a labda, a sport. Nekem gyakran eszembe jut, hogy kár volt kihagyni a középiskolai éveket, és utána is... lehetett volna több. Valójában tudom, most is lehetne táncolni megint, van rá lehetőség, itt a városban.

És... ?

– Á, sok idő, nagy kötöttség ez. De azért eszembe jutott... «

A projektet támogatta:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

Közönség elé lépett a Pannonia Blues Band

Kultúrtörténeti eseménynek is nevezhetjük november 4-ét városunk életében, mikor is a Hoffmann Kávézó pincéjében hosszú idő után ismét dunaföldvári zenekar mutatkozott be a közönség előtt élő koncertet adva.

» SZABADOS SÁMUEL

A Pannonia Blues Band másfél éve alakult helyi formációként. Alapítója Molnár György, aki gitáros, zeneszerzőként a hetvenes évek óta jelen van városunk könnyűzenei életében, először a Polaris együttes tagjaként, az utóbbi években pedig a Generációk zenekar vezetőjeként. Körülbelül másfél éve született a döntés, hogy blues zenekart alapít. A műfaj mindig is közel állt hozzá. A megvalósításhoz viszont olyan társakra volt szükség, akik partnerek ebben az új kezdeményezésben. Időt vett igénybe a csapat

összeállítása, de végül is eredménnyel járt.

A bemutatkozó koncerten a zenekarvezető, gitáros, zeneszerző által irányított gárda a Hornik Gergely énekes, szövegíró, szájharmonikás, Szabó Mónika énekes, Megyeri Péter billentyűs, Gálai István basszusgitáros és Koncz Gábor dobos összeállításban lépett színpadra. A kizárólag saját szerzeményekből álló repertoár egy órás volt, a zenészek is tisztában voltak azzal, hogy kicsit rövid volt a műsoridő, de bemutatkozásnak megfelelt. A közönség nagy része barátokból, ismerősökből verbuválódott, de az a tény, hogy a fellépést rövid idejűnek vélték egyértelműen a zenészek sikerét jelzi.

A zenekar nevében Gálai István nyilatkozott a jövőbeni tervekről. Úgy véli, hogy a személyi feltételek adóttak, képzett zenészekből

állt össze a csapat. Hetente egyszer-kétszer próbálnak, a könyvtár alatti kis termet kinőve, most már egy nagyobb, kellő akusztikájú helyiségben. A jövőben mindenképpen a repertoár bővítése a feladat. A zeneszerző és a szövegíró adott ehhez, a többi idő kérdése. Mint lehetőség szó van arról is, hogy a blues nagy klasszikusainak szerzeményei közül is műsorra tűzzenek egypár dalt. Másik fontos feladat a technika fejlesztése, modernizálása. Az első koncerten

derültek ki igazán a hiányosságok. Korrigálásukhoz mindenképp pénzre van szükség, mellyel a zenekar nemigen bővelkedik, de idővel apró lépésekben ez is meg fog valósulni. Ne feledjük, amatőrökről van szó. Távoli tervek közt egy lemez kiadásának lehetősége is felmerült. November végén egy dunaujvárosi meghívásnak tesznek eleget, és tavasszal ismét újra láthatjuk őket itthon, ígéretük szerint egy jó másfél órás műsorral. «

Katonadalok a Nagy Háború idejéből

Ezzel a címmel tartott nagy sikerű koncertet Széles László és zenekara november 23-án, a művelődési házban. Széles László évek óta zenél, főleg népzenei vonalon különböző zenekarokban. E mellett szintén évek óta gyűjtő munkát is végez zenesz társaival ezen a területen, többek közt Dunaföldváron és Tolna megyében.

» SZABADOS SÁMUEL

2016-ban kaptak egy felkérést Bogyiszlóról, ahol egy első világháborús emlékműsorba hívták meg őket, hogy adjanak elő néhány katonadalt. A siker hatására döntöttek úgy, hogy egy hosszabb, nagyobb volumenű műsort állítanak össze a háború befejezésének századik évfordulója alkalmából. A bemutatására Dunaföldváron került sor. Hosszú hónapokig dolgoztak a műsor összeállításán, a repertoáron, a látványterven. A zenekar alkalmi társulás, csak erre az alkalomra állt össze.

Gond volt a próba, a gyakorlás is, hiszen a fellépőket különböző településekről kellett összehívni. A vonósok például budapestiek voltak. A dalok sorrendjét igyekeztek a kronológiához igazítani, hiszen a háború elején mindenki, a dalszerzők és a katonák is a biztos győzelemben reménykedtek, de az idő múltával a háborús szenvedések, a kilátástalan vég és a sok áldozat hatására megváltozott a dalok hangulata, a szövegek üzenete. A koncert egészében nagyszerűen tükröződött ez a folyamat. A dalok közt felcsendültek népdalok, műdalok, majd a vége felé a 20–30-as évek témához kötődő operett- és filmbetétek is, melyek már némi idő távlatából idézték fel a világháborút a tragikus trianoni döntés tükrében. Ennek a bloknak is megvolt a sajátos hangulata, például a modern zenei irányzatok hatása az új hangszerek által. Főleg Kalmár Pál dalainak jazz, swing motívu-

maiban a szaxofonok elterjedésével érzékelhető.

Talán az első világháború kora volt az utolsó időszak, mikor még népdalok születtek. A különböző tájegységek besorozott katonái magukkal hozták szülőföldjük dallamvilágát, melyek a seregben, mint egy nagy kohéziós műhelyben összeolvadtak, s ez által igen érdekes hangzást nyújtottak. Érdekesekek a dalszövegek, melyek kifejezik a katonák életérzéseit, a bajtársiasságot, hősiességet, a győzelem mámorát, a vereség, az elesett bajtárs gyászát. Jelen van a hazavá-

gyódás, a rég látott hitves, család utáni vágyakozás, és fordítva, a család aggodalma az apa, a testvér, a fiú, vőlegény után. A népdalok egy része a meghívott vendég, Fafka Julia népdalénekes tolmácsolásában csendült fel. A hatás fokozásaként a műsor során video bejátszásokon korabeli fényképek, dokumentumfilmes visszaemlékezések, csatajelenetek elevenedtek fel a színpad vásznán. Egyedi, nem mindennapi élményben volt része a közönségnek. Reméljük, a produkciót a jövőben még sok helyen láthatják az érdeklődők. «

„Gyermekek születik, fiú adatik”

» SIMON ISTVÁN

A karácsony csodája az, hogy „gyermek születik”, fiú adatik nekünk, aki olyan békét hoz, amely minden háborúságot felülír, illetve békévé old, mint az emlékezés. Ez a béke a pax divina és a pax humana keveréke, az ember legbensőbb bensőjéből fakadó békesség, Isten békessége, amely minden értelmet felülmúl, s a szív és az ész megőrzését szolgálja. Bizonyosság erre a kis hegedűs története (holland filmalkotás) aki karácsony napján születik, miközben az édesanyja meghal. Ezután a tragédia után apa és fia páros magányban élnek az életüket, hiába a közös étkezések, kurtúra sikerült beszélgetések. A fiú már tíz éves, s egyre inkább érzi, hogy a mély gyász mellé valamilyen hétepcsétes titok társul, mely egy lelakatolt szekrény és egy düledező ház mélyén lappang. Meseszerű mozzanatok is vannak a filmben, ilyen az a károkozó holló, aki elvezeti őt a titkok házához, és az ezután történő események is mesébe illenek. A fiú gyönyörűsége hegedűszót hall, majd megpillantja halott édesanyját is a kertben, meg egy öregembert, aki hegedűl. Ezek után szeretne ő is megtanulni hegedűlni, hogy mindig láthassa az édesanyját. Azonban az apja tiltja az öregembertől és a hegedűtől, ezért kénytelen titokban odajárni. Amikor a titkok kiderül, apja utánamegy abba az elhagyatott házba s nekitámad a fiúnak, de aztán megtörik és leleplezi a titkát. Elmondja a fiúnak, hogy amikor édesanyja gyermekét várta, mindenórás volt, ő az apja unszolására fogta a hegedűjét és mégiscsak elment koncertezni. Még azon az estén szerencsésen megszületett a gyermek, de az édesanyja elvérzett. Sem az apjának sem magának nem tudta többé megbocsátani, hogy magára hagyta várandós feleségét. Örökre letette a hegedűjét, s ezután asztalosként kereste a kenyerét. Édesapja, aki a fiú nagyapja volt, még abban az évben meghalt, így az unokája nem is találkozhatott vele. Mégis

egy levél hatására és az édesanyja utáni vágyakozása miatt szinte válóság lett számára anyjának és nagyapjának személye, közelsége. Kezébe vette az ott talált hegedűt, s megpróbált játszani rajta csak, hogy láthassa az édesanyját. Tízévi hallgatás és „haragvás” után apja megtörte a csendet és kiderült az igazság. A fiú születésnapján, karácsony szentestéjén a templomban félve lépett a dobogóra kis hegedűjével, melyen maga tanult játszani. Apja ekkor mellé lépett a maga hegedűjével, hogy segítse őt. A fiú, ez a karácsonyi gyermek békességet hozott az apjának, pontosabban segítette őt megbékélni magával, a nagyapjával, és mindazzal, ami történt. Apja újból kezébe vette hegedűjét, hogy dicsérje vele Istent, a békesség fejedelmét.

A mélység, a gyász, a fájdalom és a kudarc mélysége bocsánat nélkül elviselhetetlen szakadékká válik, ahonnan nincs többé menekvés.

„Tudod, hogy nincs bocsánat,
Hiába hát a bánat
Légy, ami lennél, férfi
S a fű kinő utánad”

(József Attila)

A szekularizált, elárvult ember nem ismeri az Isten irgalmát, ezért fél a mélységtől, a lelkében lévő fájó emlékektől. Ezért igyekszik felszínesen élni, az érzéseiről nem beszélni, benső békesség helyett békés külsővel beérni. Ily módon a karácsonyi öröm sem válhat igazi lelki táplálékká számára, csupán meghitt fogyasztói szokássá, melyet ajándékozás formájában gyakorol a szerettei körében. A betlehemi történet, melyben „gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk” azt üzeni, hogy mégiscsak van bocsánat. Azonban csak a mélységben, a saját történetünkkel való szembesülésben és a jóság utáni siró vágyakozásunkban érhet egészen a lelkünkig.

„Várom az Urat, várja lelkem az Urat és bízom ígéretében.
Lelkem várja az Urat, jobban,
mint az örök a reggelt,
Mint az örök a reggelt.”

(130. zsoltár)

Advent a várakozás ideje, a lélek kimondhatatlan vágyódása a bocsánat, a kegyelem, az irgalmas Isten után.

„Bízzál Izrael az Úrban,
mert az Úrnál van kegyelem
És gazdag ő, meg tud váltani.
Meg is váltja Izraelt minden bűnéből.”

(130. zsoltár)

A várakozásnál és a vágyódásnál csak a bizalom lehet fontosabb karácsony táján. Bizalom az

Örökkévalóban, aki olyan gazdag, hogy meg tud váltani, azaz tud segíteni rajtunk a Gyermekek, illetve a Fiú által, aki nekünk adatik. Mert ő a békesség fejedelme, a megbékélés, a békesség záloga, a „fiúság” megtestesítője. A karácsonyi forgatagban és fényárban engedjük, hogy lelkünk mélyén is megszülessen a fény, a világ világossága, Isten gyermekeinek sötétben is világító lámpása. »

A dunaföldvári
Túri Állatkórház
érettségivel rendelkező
munkatársakat keres
**állatorvosi asszisztens és
recepciós
munkakörbe.**

Fényképes önéletrajzot és
motivációs levelet várunk a
turiallatkorhaz@gmail.com
e-mail címre.

Személyes megbeszéléshez
időpont egyeztetés SMS-ben a
06-30-2096096-os telefonszámon.

Dr. Túriné Szalai Mária,
gazdasági vezető

Kutya-macska ABC

Rákóczi u. 2. (a városközpontban)
Telefon: 06 30 407 85 40

*Kellemes ünnepeket,
békés, boldog új évet kívánunk.*

Karádi Ágnes és Karádi Péter

NYITVA TARTÁS:
HÉTKÖZNAP: 8⁰⁰–12³⁰, 14⁰⁰–17⁰⁰
SZOMBATON: 8⁰⁰–12⁰⁰

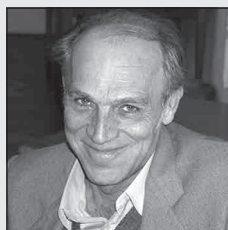
2018. október 23-án elhunyt Veisz János, a dunaföldvári Magyar László Gimnázium egykori igazgatója, a város díszpolgára.

Veisz János a szegedi József Attila Tudományegyetemen szerzett matematika-fizika szakos középiskolai tanári diplomát. Az egyetem elvégzése után Dunaföldváron kezdte meg pedagógusi pályáját, s nyugdíjba vonulásáig, 2006-ig ebben az oktatási intézményben dolgozott tanárként, osztályfőnökként, majd 1990-től igazgatóként.

Vezetése alatt indult be a hat évfolyamos képzés. Fontosnak tartotta az iskola infrastruktúra-

In memoriam Veisz János

jának fejlődését is. Büszke volt rá, hogy 1998-ban új szárnyal és tornateremmel bővült az épület. Sokat tett érte. Tevékenyen részt vett az iskola névadójához,

az Afrika-kutató Magyar Lászlóhoz kapcsolódó iskolai hagyományok gazdagításában, valamint a dunaföldvári Várjátékok szervezésében. Az ő igazgatósága alatt teremtődött cserekapcsolat a német testvérváros, Weikersheim

középiskolájával, s ez a mai napig működik.

Veisz János közéleti szerepet is vállalt: három cikluson át, 1994-től 2006-ig önkormányzati képviselő volt, a városfejlesztési bizottság elnöke, s másik két bizottságnak a tagja.

Szabadidejében szívesen barkácsolt, elkészítette a kiskőrösi Petőfi-ház, a dunaföldvári vár és Magyar László dunaföldvári lakóházának makettjét.

Kollégái és diákjai tisztelték tudásáért, kemény akaratáért. Érzelmait, jó humorát a hozzá közelebb állók ismerhették meg. Tartása, szigora mögött jó lélek húzódott, s ezt diákjai érezték.

Veisz Jánost eredményes intézményvezetői munkájáért és közéleti tevékenységéért 2009-ben Dunaföldvár Díszpolgára címmel tüntették ki.

Búcsúzik tőle Dunaföldvár képviselő-testülete, a Magyar László Gimnázium tantestülete, egykori diákjai és mindazok, akik szerették és tisztelték. Nyugodjon békében!

Barbár szerelmi vallomás, avagy egy szoborcsoport múltja és jelene

A dunaföldvári Kálvária-domb az ott álló 19. századi kereszttel és a 18. századi csodálatos Mária-szoborral, valamint az oda vezető úton lévő különleges stációkkal Dunaföldvár egyik legszébb helye. Az lehetne! De mégsem az. Rongálások, vandáلكodás, gazdátlanság – ez jellemzi leginkább.

Pedig a löszfal tetején állni és megszíre látni – remek érzés! Jó végigtekinteni az alattunk méltóságteljesen hömpölygő Dunán, felülről nézni a Beszédes József hídon haladó parányi autókat. Távolabbra fókuszálva látni lehet a Pentele hidat, Dunaujváros ipari kéményeit, a szemközti oldalon pedig Solt házait, templomait. Közel lenni a végtelenhez – megérinti az embert. Nem véletlenül emeltek ide eleink közadakozásból kegyhelyként egy szoborcsoportot. A 19. század elején a Somló Manó dunaföldvári nyomdájában készült képeslapon a keresztre feszített Krisztus mellett még a latrok is ott állnak. Mára a műemlékekkel foglalkozó bejegyzések sorra csak azt rögzítik: hiányos a korpus, hiányos a Mária-alak. A latrok szobra már nincs is ott.

» L. MÉSZÁROSI IRMA

Nemrég Dunaföldvár közösségi oldalára felkerült egy fotó. Egy szerelmes férfiú égetően szükségnek tartotta, hogy a kereszt alapzatára óriási betűkkel pingálva

adja hírül érzelmeit: Szeretlek kicsim. Egy Jézus Krisztus szenvedését megörökítő szobron! S nyomtatéku! egy szívbe a monogramjuk is odakerült: I+K. Ildi és Karsi? Vagy Imi és Kitti? Ki tudja?

Barbárság, bunkóság! – ilyen megjegyzésekkel illették a hozzászólók. Rongálni könnyű. Pár perc és kész! Mint ahogy tavasszal a szobor mögötti területen elhelyezett padok deszkáit barbár módon valakik felfeszítették s eltűzték. Hogy mi történt azóta? Kiss Lajos Csaba önkormányzati képviselő többször jelezte a problémát a helyi testületnek, a műszaki irodának. A padok vasváza továbbra is torzóként fogadja az erre járókat.

Ráadásul ez a hely a Mária Út vonalába esik. Zarándokok, gyalogos és tán kerékpáros turisták is fel-felkeresik. Szívesen megpihennének, imádkoznának, gyönyörködnének a látványban. Leülnének... De nem tehetik.

Mintha a területnek nem lenne gazdája – mondják azok, akik rendszeresen arra járnak. Gazos,

elhanyagolt, szemetes. Roncs autó áll a támfal mellett.

Pedig az utóbbi évtizedekben a város rengeteg pénzt és energiát fordított arra, hogy a Kálvária Dunaföldvár ékköve legyen!

A nemcsak várostörténeti, de egyházi és művészeti szempontból is jelentős szoboregyüttesen 2005–2006-ban – mintegy ötmillió forint értékben – végeztek felújítást. A munkát és az anyagiakat remek összefogással a kecskeméti Porta Egyesület, Dunaföldvár város önkormányzata és a Magyar Képzőművészeti Egyetem végzős kőszobrász-restaurátor hallgatói biztosították.

Mindezen felül sok-sok milliót költöttek több szakaszban a löszfal megerősítésére és a Kálvária vezető utak felújítására, burkolására. A földút helyett szép lépcsősoron lépkedhetünk fel a kereszthez. Már lentről táblák vezetnek az érdeklődőt. Mert igen, a táblákkal is büszkén hirdetjük, hogy Dunaföldváron ►

A Kálváriáról

Nézem a hegyről a csodálatos Dunát, gyönyörű a hid is, partokat ölel át. Nem változott e táj, itt minden örök, csak én öregedtem meg, a sok év elköltözött. Szép fehér hajó jön a folyón felfelé, a parton kisgyerek fut ... édesanyja elé. Vidáman kacagva kapja, átöleli, elcsendesül, piheg, ... s nyugalomát leli. Aztán fejem rázom, lassan „ébredek”: nem lehetek én már az a kicsi gyerek! Eltűnik a hajó is, belevész a tájba ... Párás szemem törölöm ... Hé! Vissza a mába!

(Az egykori Kéri utcai kisgyerek Csik Miklós 1970-ben költözött el Dunaföldvárról. Ma Dunaharaszti-ban él.)

► különlegesen szép a Kálvária. A hídon közlekedők érdeklődését is felkelti a magasan emelkedő kereszt. Csók István, a kétszeres Kossuth-díjas kiváló festő, aki a huszadik század elején három nyáron át Dunaföldváron festett, megörökítette

festményén a Kálvária-dombot, a Kokas-hegyet.

Most meg nem vigyázunk rá? Nem óvjuk, nem gondozzuk? Kié a hiba? Barbár emberek keze pusztítja, s nincs igazán jó gazdája a Kálvária-dombnak? Így pusztulhat el, ami érték, s ami szép

volt, s idővel már nem marad semmi. Őrzők, vigyázatok a strázsán!

Ezzel a borulató zárással fejtem volna be az írást, amikor jött az információ, hogy a Dunaföldvári Kajak-Kenu Egyesület két tagja is felhőborítónak tartotta az ominózus

feliratot. Vettek egy vödör festéket és lefestették. Fiatalok rongáltak, fiatalok hozták rendbe. Szép tett. S arról is kaptunk hírt, hogy az önkormányzathoz megérkeztek az új padok. Tehát van remény. «

(Megjelent a Dunaiújvárosi Hírlapban 2018. 11. 05-án)

Látványos földvári siker a bokszt gálán

Szeptemberben kezdte működését városunkban a Feja Bokszt GYM. Az új egyesület célja az öklövívás népszerűsítése a tömegsport szintjén és a tehetségek versenysport lehetőségeinek biztosítása.

» SZABADOS SÁMUEL

Jelenleg több mint húszan látogatják rendszeresen az edzéseket. Feja Tibor, a klub tulajdonosa őszi ígéretéhez híven november 11-én látványos gálát szervezett a városi sportszarnokban, részben a

sportág népszerűsítése, részben a versenylehetőségek biztosítása miatt. Számítása bevált, szinte telt hát előtt zajlott a 23 mérkőzés, szakszerű játékvezetéssel. A mérkőzések nagy része bemutató jellegű volt. A gyerekektől a felnőttig, a fiúktól a lányokig sokan ringbe léptek, köztük három helyi bokszoló is. Nagyrészt amatőr, kezdő sportoló.

Feja Tibor szerint számukra igen nagy jelentőségűek ezek az alkalmak. Megszokják a közönsé-

get, motivációs erő a közönség tapsa, szurkolása. Sok rutint, tapasztalatot szerezhetnek. Noha a meccseknek nincs tétje, előbbutóbb híre járja a tehetségeknek, akik előtt a versenyszerű sport útja is nyitottá válik. A résztvevők többsége a fővárosból érkezett, de luxemburgi sportoló is bemutatkozott. Így a gála nemzetközi jelleget öltött.

Szappanos Dávid a bemutató meccsén győztes lett. Az est kiemelkedő összecsapásán szintén földvári sportoló lépett ringbe. Farkas Balázs nehézsúlyú kategóriában profi tétmeccset vívott budapesti ellenfelével, aki pá-

lyaútása első profi meccsét vívta. Már az első másodpercekben kiderült, hogy Balázs rutinosabb, technikásabb. Ellenfele inkább csak védekezett, többször megingott. A mérkőzés az első menetben eldőlt. Balázs kiütéssel győzött. A közönség, főleg a hazai része felállva tapsolt a látványos sikernek. Mint tudjuk, versenyzőnk súlycsoportjában igen előkelő helyet foglal el a hazai ranglistán. A győzelem tovább erősíti pozícióit. A klub tavasszal újabb gálát szervez Dunaföldváron, amikor is remélhetően újabb hazai sikereknek örülhetünk. «

Szekszárdi SZC
Magyar László
Szakképző Iskolája

Ingyenes Autóbuszvezető képzés Dunaföldváron

2019. Február 01-től indítani tervezett szakma **FELNŐTTOKTATÁSBAN:**

35 841 01 Autóbuszvezető

(0,5 év) szakképesítés-ráépülés,

- „D” kategóriás jogosítvány
- **A képzésben való részvétel feltétele:**
- alapfokú iskolai végzettség
- OKJ-s szakképesítés, szakmai végzettség
- érvényes „C” kategóriás jogosítvány,
- Egészségügyi alkalmassági követelmények: szükségesek
- Pályaalkalmassági követelmények: szükségesek

Jelentkezési határidő: 2019. január 15.

Érdeklődni lehet:

Hambalkó és Tsa Autósiskola Kft Dunaföldvár, Fehérvári u. 17.

**Szekszárdi SZC Magyar László Szakképző Iskolája
Dunaföldvár Templom u. 9.**